

INFORMATIONSBULLETINEN

DET NYA PERU

SEPTEMBER-OKTOBER 1998
NUMMER SJU

ORGAN FÖR VÄNNSKAPSFÖRENINGEN
SVERIGE - DET NYA PERU

1928 - 1998

PERUS KOMMUNISTISKA
PARTI 70 ÅR!

REDAKTIONEN HAR ORDET

Höstmånaderna har för Vänskapsföreningen Sverige – det Nya Perus medlemmar och sympatisörer varit fulla av allehanda aktiviteter; firandet av Ordförande Gonzalos tal, 70-årsdagen av Partiets grundande, årsdagen av Ordförande Gonzalos födelse och Folkets Befrielsearmés dag, har i samtliga lokalavdelningar genomförts med såväl interna som offentliga möten och aktiviteter som genomgående varit framgångsrika.

Dock så har denna höga aktivitetsnivå medfört att vi inte riktigt hunnit med att lägga all nödvändig kraft på *Nya Peru* vilket medfört att vi är något försenade med detta nummer; men vilket vi sen har arbetat fram:

- Återigen kan vi presentera nyutkomna dokument från Perus Kommunistiska Parti, denna gång är det dokumenten 'Politisk rapport' och 'Not om den politiska situationen' vilka båda är antagna av Partiets Centralkommitté.
- Vi kan rapportera om omfattande aktioner från PKP och FBA:s sida, vilka varit en del av den framgångsrika bojkottkampanjen som man genomförde mot kommunalvalen i oktober.
- Vi publicerar för första gången på svenska ett stort utdrag ur 'Intervju med Ordförande Gonzalo', från 1988, där Ordföranden förklarar viktiga frågor kring PKP och dess historia; vi kan här också meddela att vi befinner oss i ett framskridet skede av översättningen av denna intervju i dess helhet vilket innebär att vi, precis som planerat, kan publicera den i formen av ett 'Peru-häfte' så som beslutades på årsmötet.
- Vi har även intressanta artiklar kring viktiga frågor, osv.

Vi är på det hela taget alltså ganska nöjda med detta nummer av *Nya Peru*. Nu är det snart dags för årsmöte igen och lokalavdelningarna börjar vidta de nödvändiga förberedelserna; vi kan se tillbaka på ett år som inneburit stora förändringar i vårt arbete; förändringar som borgar för att år 1999 kommer att vara

ett ännu mer framgångsrikt år än det vi nu lämnar bakom oss, vi kan se fram emot massvis med uppgifter att fullgöra för att mer och bättre tjäna vårt syfte.

Så vi hoppas att våra läsare ska uppskatta detta nummer av *Nya Peru*; vi är övertygade om att samtliga framstegsvänner och revolutionärer som läser detta nummer ska fyllas med värme och glädje i själen, för vi kan rapportera att folkkriget ohejdbart fortsätter på sin väg mot maktens erövring i hela landet, vilket är ett reellt och konkret perspektiv; att PKP bygger upp denna maktens erövring genom att skapa apparater som är överlägsna reaktionen; att reaktionen har olösliga interna motsättningar vilka skärps av folkkrigets frammarsch och att de är oförmögna att effektivt bekämpa revolutionen; att massornas stöd och inkorporering i folkkriget ökar kraftigt och den revolutionära situationen befinner sig i ökande utveckling.

¡Hasta la proxima!

Redaktionen.

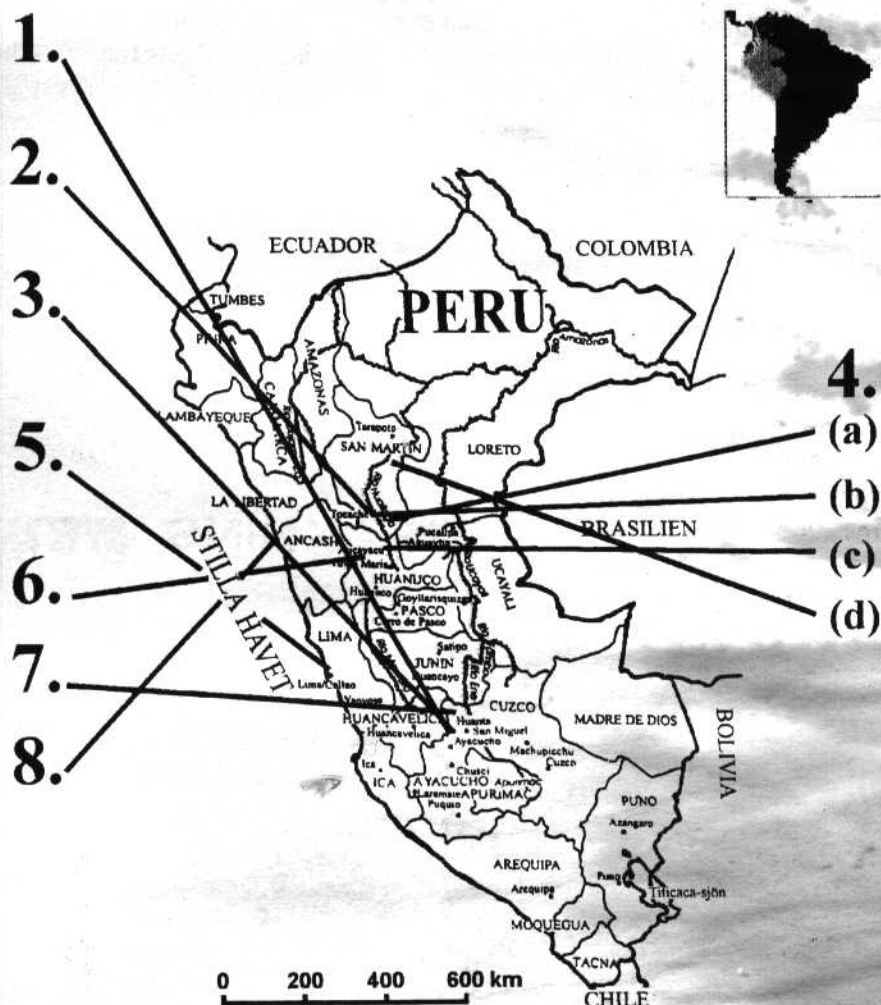
INNEHÅLLSFÖRTECKNING

KOMMENTERADE NYHETER.....	5
SANNINGEN OM ASHANINKAS.....	21
ENA FOLKET del två.....	27
OM HERMOZA RIOS.....	36
Utdrag ur dokumentet "Intervju med . Ordförande Gonzalo", Om Partiet.....	39
PKP-DOKUMENT MAJ 1996: "Politisk rapport".	56
PKP-DOKUMENT JUNI 1997: "Not om den politiska situationen".....	61
BÖCKER TILL FÖRSÄLJNING.....	64

AKTIONER UTFÖRDA AV FOLKETS BEFRIELSE- ARMÉ FRÅN SEPTEMBER TILL NOVEMBER.

Bara ett litet fåtal rapporteras då reaktionens styrkor kontrollerar nyhetsförmedlingen från de huvudsakliga krigszonerna.

KOMMENTERADE NYHETER

NYHETERNA ÄR HÄMTADE FRÅN PERUANSK OCH INTERNATIONELL PRESS. DE ÄR I ALLMÄNHET FÖRVÄNGDA OCH MANIPULERADE AV KONTRAREVOLUTIONEN. FOLKETS KÄMPAR KALLAS T.E.X. ALLTID FÖR "TERRORISTER", OCH PKP FÖR "SENDERO LUMINOSO". VI KOMMENTERAR FÖR ATT FÖRKLARA OCH RÄTTA.

1 Caretas 980924

Det var klockan sju på kvällen den förlidna 4 september när en kolonn på runt 80 senderister intog befolkningscentrat Nueva Alianza, distriktet Silvia, i provinsen Huanta, där 30 familjer bor. Runt 15 invånare togs som gisslan i en hydda. Medan de berövade dem deras vapen, tog massan (ledsagad av de beväpnade) allt de kunde: kläder, skor, mediciner och livsmedel. "De förde till och med med sig höns", berättar Morales från sin säng i sjukhuset i Huamanga. (...)

(Detta är ett utdrag ur en nyhet som återfinns längre fram i bulletinen.)

*Till och med reaktionen erkänner att
Partiet är starkt i Ayacucho*

2 La República 980930

De samma som anföll Uchiza, anföll Tocache.

Senderister överfaller liten by och mördar två invånare

TINGO MARIA (Av Eladio Arcaya).- Samma terroristkolonn som på måndagskvällen gjorde ett våldsamt anfall på platsen Uchiza, kom igår åter fram i den lilla byn San Francisco, som ligger runt 3 kilometer från den förra skådeplatsen och mördade med kulor två invånare som vägrade hålla med om senderistparoller.

Denna nya attack ägde rum under morgontimmarna och föranledde den omedelbara mobiliseringen av trupper ur Armén och Nationella Polisen, vilka gav sig iväg från den antisubversiva basen i Tingo María på jakt efter mördarna.

Resande som nådde fram till denna stad från den angripna lilla byn, sa att den upproriska gruppen som var ansvarig för händelsen bestod av runt 50 unga män och kvinnor.

De avslöjade att dessa bar automatge-

vär och kulsprutegevär. "De samlade invånarna och hotade dem för att saboterade de kommande kommunalvalen", sa ett av vittnena, som av uppenbara orsaker bad om att inte bli identifierad.

Senderistkolonnen korsade floden Chontayacu och flydde i riktning mot det område som är känt som San Juan Pampa, inneslutet i den snåriga djungelregionen i departementet San Martín.

3 Comercio 981008

Två soldater dör under sammanstötning med Sendero

Ayacucho.- Två sergieanter ur Armén dog och en annan skadades efter en sammanstötning med en senderistkolonn som ägde rum förra måndagen på den karga högmarken på landsbygden vid Putis i provinsen Huanta.

Sergieanterna Eliseo Bellido Carbajal (18) och Niel Angulo

Navarro (20) dog, och sergeant Demetrio Cartolin Mayhua (19) skadades, varför han är inlagd på sjukhuset i Huamanga.

Andra källor tillade att händelsen ägde rum när en grupp soldater från Putis Militärbas gick ut för att samla ved på ett avstånd av två kilometer. När de skulle återvända till sin bas överraskades de av senderister som sköt salvor med kulsprutepistol från en topp. Soldaterna tog skydd och besvarade elden. Så snart attacken blivit känd, överfördes hundratals soldater från baserna i Huanta, Pichari och La Mar till denna zon i distriktet Ayahuanco i helikopter för att finna denna senderistkolonnns vistelseort.

Det pågår ett folkkrig i Peru i vilket två sidor gör allt för att vinna över den andra. Två olika sidor, en som försvarar förtryckarnas intressen och en som försvarar de förtrycktas intressen. De väpnade styrkorna är ryggraden i den gamla staten liksom Folkets Befrielsearmé i den nya staten, en ny stat som fortsätter att växa för att det peruan-

ska folket vill det. Som Ordförande Gonzalo säger, "det finns två aspekter när man pratar om krig, den ena är den förstörande aspekten och den andra den uppbyggande,

... Ordförande Gonzalo säger, "det finns två aspekter när man pratar om krig, den ena är den förstörande aspekten och den andra den uppbyggande..."

att inte se det på detta sättet är att undergräva och försvaga revolutionen, för efter att folket reste sig med vapen för att störta den gamla ordningen,

från och med den stunden försöker reaktionen krossa, förstöra och förintä folkkriget..."

4 Comercio 981011

En militär och en polis skadades i terroristbakhåll i östra delen av landet

En löjtnant i Nationella Polisen och en sergeant ur Armén skadades idag i ett bakhåll av förmodade terrorister som genomfördes på platsen Nuevo Progreso, i departementet San Martín, i östra delen av landet. De skadade evakuerades till ett närläget sjukhus där de blev kvar inlagda.

Kombinerade styrkor ur Armén och Nationella Polisen förföljde de misstänkta upprorsmännen.

Likaledes hindrade en grupp förmodade senderister fordonstrafiken i flera minuter på platsen Aucayacu.

El Sol 981012

Två soldater skadade

Terrorister försökte störa valprocessen på två platser i centrala djungelområdet.

Två soldater skadades i en zon i centrala djungelområdet, efter att en kolonn ur terroristgruppen Sendero

Luminoso genomförde ett bakhåll mot det fordon de färdades i och satte igång en väpnad sammanstötning, informerade militära källor. Sammanstötningen ägde rum i närheten av distriktet Nueva Esperanza, nära Tocache, när de subversiva hejdade den militära lastbilen som färdades i riktning mot en av röstplatserna för kommunalvalen.

De militära källorna angav inte närmare antalet subversiva som genomförde bakhållet och inte heller det antal militärer som färdades i polisfordonet längs Marginal-motorvägen, en av de viktigaste kommunikationsvägarna i det peruanska djungelområdet.

Sendero Luminosos avsikter att störa kommunalvalen noterades även på andra platser i det centrala Amazonasområdet, där en upprorisk kolonn blockerade en bit av en motorväg för att förhindra de röstandes färd.

Runt 25 senderister som befann sig på en plats längs Marginal-motorvägen, nära Alto Huallaga-dalen, försökte tvinga väljarna att inte gå till valurnorna.

Varför genomför PKP bojkottaktioner mot valen? Som Partiet säger: "Valen är ett dominansmedel för jordägarna och storbourgeoisien; för folket är valen varken ett instrument för att förvandla eller stöta de härskande, därav kommer den korrekta inriktningen att använda valen endast i agitations- och propagandasyfte". Detta innebär inte att ställa upp i valen eller att på något sätt godkänna

deras s.k. "demokrati", utan att avslöja valens verkliga väsen, t.ex. genom att visa på hur de "legitimerar" presidenter som inte ens har det procentuella stöd som deras egen författning kräver. (För att bättre förstå PKP:s inställning till parlamentarismen, se artikeln om revolutionärt våld i det Nya Peru nr. 2.)

La República 981012

För att förhindra att medborgare skulle kunna resa till vallokaler Sendero Luminoso blockerade motorvägen i djungelområdet

En väpnad sammanstötning mellan blandade patruller ur Armén och den Nationella Polisen och en kolonn ur den subversiva gruppen Sendero Luminoso, ägde rum på eftermiddagen igår i sektorn av distriktet Nuevo Progreso, provinsen Tocache, departementet San Martín, resulterade i att en löjtnant i den Nationella polisen och en sergeant ur Armén skadades.

Polisofficeren som identifierades som löjtnant Angelo Sanguineti och sergeanten som endast är känd under tillnamnet "Danco", förflyttades efter att ha omhändertagits på

läkarstationen i Nuevo Progreso till sjukhuset i Tingo María.

Man preciserade inte antalet skadade eller förmodade stupade bland de subversiva.

Sammanstötningen ägde rum när den subversiva kolonnen blockerade en del av Marginal-motorvägen i djungelområdet med målet att förhindra trafiken för de fordon i vilka personer reste för att avge sina röster i valen igår. Polisen informerade om att en annan kolonn ur Sendero Luminoso likaledes blockerade Marginal-motorvägen, vid höjden vid 56 kilometer, på platsen Aucayacu, departementet Huánuco, med målet att invånarna inte skulle kunna ta sig till vallokalerna.

Likaledes blockera de genomfartsleder som leder till byarna Almera, Pacota och San Pedro, belägna i departementet San Martín, förhindrande att med-

borgarna skulle resa för att rösta.

Marx sa: "De förtryckta tillåts med ett visst antal års mellanrum avgöra vilken medlem av den härskande klassen som ska företräda och förtrampa folket!"

Perus Kommunistiska Parti genomför alltid bojkott inför valen, för att de håller sig fast vid vad redan Marx sa: "De

förtryckta tillåts med ett visst antal års mellanrum avgöra vilken medlem av den härskande klassen som ska företräda och förtrampa folket!". Masorna får en stämpel på sina ID-kort

om de röstar, har man inte det är det svårt att få arbete och man blir dessutom tvingad att betala höga böter. Trots detta röstar majoriteten inte.

5 La República 981017

**Bärande hagelbössor, automatpistoler och sprängmedel bröt de sig in i hans hus i Comas
Sex maskerade skjuter moder och bror till Dincote-agent**

Sex maskerade personer, som hade hagelbössor, automatpistoler och sprängmedel, tog sig igår med våld in i ett hus tillhörande en officer i Nationella Ledningen mot Terrorism, beläget i Comas, och skadade allvarlig modern och en av bröderna till den nämnde innehavaren av huset.

Agenten, expert på antisubversiv kamp, motsatte sig skjutande de inträngande och lyckades ta fast en av dem. De andra flydde under det att de upprepade gånger avlossade skott.

Släktingar till den modige polisen avslöjade att de som utförde attacken identifierade sig som medlemmar av Sendero Luminoso och gick in i hemmet skrikande paroller från denna extremistiska gruppering.

Den underliga incidenten ägde rum klockan 02:00 tidigt på morgonen i bostadskooperativet La Encenada Mz. N, tomt 24, den plats där Dincote-officern Richard Pando Angeles bor.

Sagda fastighet ligger 24 kilometer från den gamla Panamericana Norte, nära poliskontoret i Infantas.

De förmodade terroristerna skadade där Emilia Angeles Sante (49) och Miguel Angel Pando Angeles; moder respektive bror till detektiven.

Det är till och med erkänt av peruanska massmedia att Dincote inte låter sig hindras av den gamla peruanska statens egna lagar, de använder sig konsekvent av den grövsta terror mot befolkningen. Detta stämmer illa med deras eget tal om "mänskliga rättigheter" vilka i själva verket är borgarklassens rättigheter. De använder sig av makten för att "legalt" genomföra dessa brott mot folket. De har folkets blod på sina händer och de skall inte gå ostraffade. Man kan inte som organiserad medlem inom den gamla staten, som bekämpar folkkriget med alla medel, inte ha tagit ställning till vilken sida man står på. Dessa har frivilligt valt att släcka sin blodtörst med folkets blod och det är folket som kommer att döma dem.

6 Satélite 981020

**Terrorister mördar 2 soldater!
4 andra skadade i blodigt bakhåll**

LIMA, 20 Oktober (AFP) - En korpral och en sergeant ur Armén dog på aftonen av skottskador i ett bakhåll som

genomfördes av vad man antar vara medlemmar av gerillagruppen Sendero Luminoso i djungelområdet i nordost, informerade på tisdagen presskorrespondenter i Tingo María.

Den våldsamma aktionen resulterade i att ytterligare fyra soldater ur den militärpatrull som reste på en biväg till Marginal-motorvägen i djungelområdet, 10 km från distriktet Aucayacu, i departementet Huánuco, skadades.

Gerillaöverfallet sammanfaller med centralregeringens dekret idag tisdag som för en period om 60 dagar förlänger undantagstillståndet i provinsen Puerto Inca i Huánuco och de närbelägna Ucayali, Coronel Portillo och Padre Abad "eftersom störningar av den inre ordningen fortbestår".

Dödsoffren efter senderistbakhållet identifierades som korpral Wilson Tuanama och en med tillnamnet Tauto. Bland de skadade finns en kapten och tre soldater. Det finns inga rapporter om huruvida de subversiva led några förluster.

La República 981021

Extremistkolonn ska ha bestått av 50 män och kvinnor

Terrorister som mördat två soldater i Aucayacu söks på marken och från luften

TINGO MARIA (Av Eladio Arcaya).- Medlemmar av Armén och Nationella

Polisen utvecklade en gigantisk jakt i distriktet Aucayacu, för att fånga in de terrorister som i måndags gjorde bakhåll mot och avrättade två soldater ur de antisubversiva "Pablo Arguedas" och orsakade allvarliga skador på fyra andra ur ordningsstyrkorna.

Sökandet utförs av speciella kommandon som steg för steg sökte spåren efter den drabbade regionen, med hjälp av olika bepansrade enheter och fyra bestyckade rysktillverkade M-19 helikoptrar.

Man vet att de undflyende har tunga automatgevär, sprängmedel och mycket gott om ammunition. De preliminära rapporterna uppger att extremistmarschkolonnen består av runt 50 män och kvinnor, medlemmar av Sendero Luminoso.

De sköt ihjäl korpralen i peruanska armén Witson Tuanama Tuanama (20) och sergeanten i peruanska armén Keoma Flores Torres (19). Båda fullgjorde obligatorisk militärtjänst i den antiterroristiska basen i Aucayacu.

De upproriska skadade allvarligt en kapten ur Armén vars namn i strid är "Corso", liksom korpralen i peruanska armén Wenyan Jataqui (18) och medlemmarna av Nationella Polisen Aldo Mejía Rodríguez och Ricardo Flores Paz.

De bildade alla tillsammans en blandad patrull som överfölls i ett bakhåll vid Marginal-motorvägen, nära byarna Túpac Amaru och Cerro Azul, distriktet Aucayacu, provinsen Leoncio Prado. I denna del

av djungelområdet Huánuco, håller Sendero Luminoso ännu några marschkolonner aktiva, vilka under de senaste veckorna har överfallit olika befolkningscentra, liksom passagerare i fordon för transport mellan provinserna. Talesmän för militärbasen Los Laureles — den plats varifrån instruktionerna till efterforskningspatrullerna delas ut — sa att infångandet av de undflyende är nära förestående.

Här kan vi återigen se det felaktiga i talet om "Sendero Luminosos nedgång". Det handlar om 50-tals kombattanter som intar olika byar, som genomför agitation och propaganda

"Och framför allt får detta tyst på alla som fortfarande tror eller vill tro att

på landsbygden. I detta visas också att Fujimoris "lilla Vietnam", då en av de största offensiverna mot PKP på landsbygden genomfördes, inte har lyckats alls. Och framför allt får detta tyst på alla som fortfarande tror eller vill tro att PKP är splittrat. Man kan se att det är fler kombattanter som deltar i aktionerna på senare tid och det tyder på en utveckling. Vi vet att folket inte tänker överge vapnen, då de vet att de genom det revolutionära våldet har de fått den nya makten.

7 La República 981024

Terroristbakhåll i Ayacucho

Minst två soldater dog och ytterligare en skadades i ett bakhåll som den maoistiska organisationen Sendero Luminoso gjorde i en trakt kallad Putis, i departementet Ayacucho, nära området Vizcatán, där man förmodat att Oscar Ramírez Durand, "kamrat Feliciano", vilken man anser vara den siste ledaren av betydelse i SL i frihet, håller sig gömd.

De två döda militärerna var sergeanter i en "kampbas" för armén och utförde patrulleringstjänst i bosättningsarna i en region, runt 550 km sydost om Lima, som under de senaste veckorna har ansatts av senderistgrupper. (AFP)

8 La Industria Digital (Trujillo) 981119

Senderistkolonn intar by i Huaráz

Huaráz (Peru), 18 (EFE) - En kolonn på 80 medlemmar ur Sendero Luminoso intog i tisdags under tre timmar distriktet Conchucos, i provinsen Pallasca, och tillägnade sig vapen, livsmedel och mediciner, informerade idag underprefekten i Pallasca, Miguel

Hidalgo.

Terroristerna dök upp i Conchucos klockan 18:00 på tisdagen (23:00 GMT) och tog kontrollen över samhället genom att övermanna de få poliserna på platsen, varav en officer, Carlos Mendoza 45 år, skadades av en kula.

Omedelbart därefter kallade de samman invånarna på det största torget där de höll uppeggande tal för sin gruppering och genomförde en "folkdomstol" mot myndighetspersonerna, vilka lyckades rädda sina liv genom att fly ut ur distriktet. Innan de övergav zonen, tillägnade sig senderisterna mediciner, livsmedel från diverse affärer och polisens vapen och radiosändare.

dagskvällen, efter en vild skottlossning. De tre poliserna vid posteringen, en av dem skadad, fördes klockan tio på kvällen till distriktets största torg där de surrades fast vid en stolpe.

Det talas om 80 kombattanter i en militär aktion och om konfiskering av vapen. Att 80 kombattanter i Peru idag kan röra sig fritt utan att synas tyder på en säkerhet på mycket hög nivå, då Fujimoris "lilla Vietnam" (som han själv har sagt) inte är över, och kommer att fortsätta tills folkkriget segrar. Att konfiskera vapen, som i denna aktion, är det huvudsakliga sättet för Folkets Befrielsearmé att införskaffa vapen.

Comercio 981119

Senderister angriper polispostering i Conchucos

Mer än 80 medlemmar av Sendero Luminoso angrep i tisdags kväll polisposteringen i distriktet Conchucos, provinsen Pallasca, 345 kilometer nordost om Chimbote, och sprängde, efter att ha skadat en polis och oskadliggjort två andra, Nationalbankens lokal och tog med sig medicin. De förde också med sig fyra gevär med lång räckvidd ur polisens förråd. Överste Marcelino Sotelo Rivera, från Chimbote-polisens Fjärde Regions ledning, berättade att senderistaktionen ägde rum klockan 7 på tis-

La Industria 981121

Terrorister intar samhället Conchucos och spränger bank

En subversiv kolonn bestående av uppskattningsvis ett hundratal senderister belägrade byn och förde med sig pengar från Nationalbanken

En kolonn ur Sendero gjorde fientligt infall i Conchucos och sprängde banklokal

Avdelningar av Dinoes och Secote förflyttade sig i helikopter till platsen för attentatet. Byn är isolerad sedan klockan 19:00 på tisdagen

Ungefär ett hundratal senderister gjorde ett fientligt anfall i samhället Conchucos (provinsen Pallasca) på

måndagskvällen och tog poliserna från Nationella Polisen som hade hand om bevakningen med överraskning, samtidigt som de sprängde Nationalbankens lokal på denna plats, och förde med sig en ännu inte känd summa pengar och lämnade byn helt isolerad. Terroristattentatet, det andra av betydelse som noteras under detta år i samhällena i departementet Ancashs bergsområde, ägde rum mellan klockan 19 och 21, enligt vad man informerade från polistationen i Chimbote.

Här är några soldater från de hundratals militärbaser som bekämpar folkkriget.

Elementen ur Sendero Luminoso - utrustade med vapen med lång och kort räckvidd samt en stor mängd sprängmedel - belägrade orten och krävde att de fem polismän som denna dag befann sig på stationen skulle närvara, och dessa underkastades en folkdomstol i befolkningens närvaro, mitt på det största torget.

Ordningsstyrkorna har, fram till denna upplagas pressläggning, bekräftat att underofficer Carlos Mendoza Llorca (39) skadades och igår kväll fördes till Chimbote för att brådska tas om

hand. Det kom likaledes ut att underofficer Edilberto Huamán Chávez också blivit skadad av terroristbrottslingarna, även om denna information inte bekräftades. Inledningsvis omhändertogs inte de vaktande under den tid som det fientliga infallet varade, eftersom de subversiva tog med sig medicin; de förde även med sig vapen som fanns i polisens lokaler.

Majoriteten av de subversiva var minderåriga. Enligt de första uppgifterna som spreds av polisen, kunde man få veta att senderist-marschkolonnen stod under befäl av minst ett tiotal vuxna terrorister; de övriga 90 subversiva ska ha varit minderåriga, vilkas åldrar varierade mellan 16 och 17 år. De subversiva brottslingarna stannade kvar minst två timmar, tog medicin, sprängde banken och förde med sig de vapen som fanns på poliskontoret. Likaledes sprängde de några kraftledningstorn, varför samhället blev utan ljus och utan telefonförbindelse.

Synbarligen flydde de i riktning mot zonen El Marañón.

Conchucos är ett litet samhälle som har en urban befolkning på ungefärligen två tusen invånare, det står under provinsen Oallascas jurisdiktion och är beläget 3180 meter över havet; det tillhör bergsområdet i vårt departement som är en del av det så kallade Callejón de Conchucos.

I många av de senaste av Partiets aktioner har mer än 50 kombattanter del-

tagit. De flesta av dessa är unga kombattanter, 17-18 år gamla, som levt hela sina liv i folkkriget. De är således mycket politiskt medvetna och vet varför de kämpar.

I denna nyhet nämns en s.k. folkdomstol. Dessa genomförs av Partiet för att döma dem som begått brott mot folket, t.ex. poliser eller godsägare och deras lakejer, som har folkets blod på sina händer. Det är folket i byarna som vet vilka som är skyldiga till sådana brott, och detta är ett av de sätt på vilket folket utövar sin makt. Detta är en del av folkkriget, och utan väpnade aktioner hade detta varit omöjligt.

Vad gäller sprängandet av kraftledningstorn, så skall det sägas att sabotage är den andra formen av militär aktion som används i folkkriget (i det Nya Peru nr. 2 finns mer att läsa om de olika formerna av militära aktioner). Sabotageets väsen är att försvaga den gamla peruanska statens ekonomi. Det är allmänt känt att det ransoneras med elektricitet på landsbygden i Peru; olika byar får turas om att ha el.

Det är viktigt att förstå att det inte är massorna som lider av en sådan här "nedsläckning", utan framför allt den offentliga administrationen, bankernas informationssystem och industrier, etc.

Caretas 980924

De modigas fort

Inneslutna i höjderna av Vizcatán, Ayacucho, senderistrebellechef "Felicianos" sista tillflyktsort, står den Peruanska Arméns lilla fäste, Pucayacu, emot under blod och eld. Den främsta stridslinjen mot terrorn fördelar sig över resten av regionen.

(...)

MARIANA SANCHEZ-AIZCORBE
Från luften urskiljer man klart terroristernas gårdar. Klara punkter mitt i den täta och dunkla Ayacucho-djungeln. Terrängen är obetvinglig, den är minerad, infekterad av fällor med granater och gropar med chontas (spetsiga plankor). Regnen genomdränker terrängen och minorna byter position. Kartorna duger inte. Det är Viscatán-djungeln, Senderos enda befriade zon och förmodad tillflyktsort för Feliciano och de tolv kvinnor som övervakar och skyddar honom. Terroristerna som följer dem känner terrängen på sina fingerspetsar och vet när och hur de ska ta omvägar och angripa Pucayacu, den enda militärbasen, på toppen av ett berg innesluten inom det fientliga territoriet.

(...)

DEN 4 SEPTEMBER

(...)

Det var klockan sju på kvällen den förlidna 4 september när en marschkolonn på runt 80 senderister intog

befolkningscentrat Nueva Alianza, distriktet Silvia, i provinsen Huanta, där 30 familjer bor. Runt 15 invånare togs som gisslan i en hydda. Medan de berövade dem deras vapen, tog massan (ledsagad av de beväpnade) allt de kunde: kläder, skor, mediciner och livsmedel. "De förde till och med med sig höns", berättar Morales från sin säng i sjukhuset i Huamanga. (...)

År 1992 hade vi mer än 50% av det nationella territoriet under undantagstillstånd, nu är det mellan 6 och 8%. I Ayacucho är de mest omskakade zoner Huanta och La Mar, men det är inte så att subversionen kontrollerar områdena utan det är som en befälets politik, som dessa zoner kvarstår i undantagstillstånd för att neutralisera dem", försäkrar general Pedro Baca Doig, högste befälhavare för 2:a Infanteridivisionen och politisk-militär chef i Ayacucho och Huancavelica.

I Ayacucho och Huancavelica har man etablerat 40 militärbaser. (...)

Våldshändelserna är inte isolerade, försäkrar forskaren Jaime Antesana. "Sendero har uppnått en återsammansättning för överlevnaden inom ramen för strategiskt nederlag för dess politisk-militära projekt. Fram till juni 1997 utvecklade de plundringsaktioner. Mellan juni

och november förra året börjar Sendero bryta kretsen av ogästvänliga zoner och utöka sin aktionsradie." Och han påpekar som viktiga händelser en sammanstötning i distriktet Chungui, provinsen La Mar, där Sendero plundrade mediciner, sprängde en maskin och flydde; bakhållet på en Armépatrull i Husmay, distriktet Tambo, där två soldater dog; och tagandet av San Miguel, huvudstad i La Mar.

"Ett av de viktigaste dragen i denna återsammansättning är ett nytt tal — föregivet nytt — som består i att prata med bönderna på de mest avlägsna plat-

Folkmassor stormar presidentpalatset.

serna, de angriper dem inte längre, och som en handling för att skydda sig själva säger dessa att de ska samarbeta, men de är vaccinerade mot senderismen."

De som inte verkar vara lika vaccinerade är de yngsta, vilket visade sig efter tagandet av San Miguel. Enligt analytikern Carlos Tapia, bestod truppen av senderister vilkas åldrar varierade mellan 14 och 16 år. Befälen var mellan 20 och 24 år. "De kadrer som kapitulerade har en lång historia", försäkrar Carlos Loayza, antropolog på José Maria Arguedas-institutet i Huamanga. "Säkerligen kommer de arbeta med ungdomen och detta måste man hålla i åtanke, för om vi inte förbättrar utbildningen, kommer den att vara en grogrund för Sendero att kunna formera kadrer."

(...)

1992 talades det om att 50 % av Perus yta var i undantagstillstånd, men detta var inget reaktionen gärna talade om då. Nu kan reaktionen inte längre dölja att det idag ofta genomförs aktioner med hundratals kombattanter. De kan t.o.m. se den nya staten från luften. I nyhetsrapporteringen kommer ständigt nya saker som visar på allt större massinkorporering i folkkriget och att Partiet med Folkkriget håller på att, som PKP säger, övervinna kröken, men de försöker förgäves lura massorna genom att t.ex. tala om "Senderos enda

befriade zon och förmodad tillflyktsort för Feliciano". *En av deras egna forskare säger här att: "...Mellan juni och november förra året börjar Sendero bryta kretsen av ogästvänliga zoner och utöka sin aktionsradie."*

Partiet säger idag att maktens erövring i hela landet är ett reellt och konkret perspektiv, och reaktionens lögnen kan inte dölja detta faktum.

Nyheter om den aktuella situationen.

Caretas 98 10 01

Efter långa timmar av passivitet, bestämde sig allmänhetens styrka för att visa att den existerade. Dittills hade den följt ordern om att inte röra sig (...). Det var inte ens en stor folkmassa som trängde sig in i den utövande maktens säte (...). Att en grupp personer utan vapen, förtruppen för en manifestation på två eller tre tusen personer, inte mer, lyckades ta sig in i Regeringspalatset utan tillstånd och utan motstånd är något som man aldrig sett i Lima, och kanske inte i något land.(...) Varje gång man meddelar om marscher i Limas centrala område, är en stark poliskedja alltid redo för att driva tillbaka demonstranterna. Onsdagen den 30, var Plaza Mayor likväl praktiskt taget utan

manskap, blottställt för stenar, käppar och rasande personer.

(...)Barbariet fick en höjdpunkt i hörnet av Garcilaso de la Vega och Paseo Colón, där ett flertal bilar förstördes. Andra fordon brändes i Miraflores.

Det värsta är att den marsch som kallats till denna morgon inte var något oförutsägbart. Den hade annonserats, rent av med förstasidesrubriker, veckor i förväg, av dess huvudorganisatörer: Byggnadsarbetareförbundet och det Peruanska utbildningsarbetareförbundet (SUTEP).(...)

Massornas missnöje fortsätter att växa.

(...)

Låt oss närmare bestämma att det ägde rum våldsamma konfrontationer i Kongressens omgivning. I detta fall mellan studenter och poliser. Där meddelade ordföranden för den Lagstiftande makten, Víctor Joy Way, att de ansvariga redan hade identifierats.

Vi vet inte om han syftar på SIN, på chefen för Presidentämbetets Militärhus, på Inrikesministern eller på che-

fen för VI Militära Regionen eller på chefen för VII Polisiära regionen, general Fernando Gamero.

Det skulle kunna vara så att hänvisningen snarare siktar på de tolv eller tretton unga våldsmakarna, föregivet studenter, vilka greps under sammandrabbningarna. Man vet att åtta av dem var från "fabriken", det vill säga, från SIN, och att de därför sattes på fri fot av 22:a Poliskommandot, trots att de hade utmärkt sig genom sina våldsdåd. (...) vissa målningar som gjorts på Palatsets murar under uploppet. Flera

av dem lydde "PC del P" [PKP]. Sendero Luminosos förnamn. Kanske ville man sammankoppla marschens organisatörer, vilka framförde fackliga krav och ett kategoriskt nej till Fujimoris omval, med terroristgänget. För man kan inte tänka sig att en verklig senderist skulle gå till väga med sådan dumhet så att han skulle identifieras inte bara av myndigheterna, utan även av demonstranterna, politiska motståndare till senderismen. (...)

(...) Mycket hårda dagar väntar Fujimori — och landet — om detta inte sker till slut. En orubblig sensmoral av vår historia är att militärregimerna och de som baseras på de väpnade styrkorna alltid slutat illa.

Att folkmassorna i Peru allt oftare samlas till stora demonstrationer och,

som här, en stormning av presidentpalatset, visar tydligt den tilltagande oppositionen mot regimen och mot förtrycket i landet. Man måste dock komma ihåg att dessa protester i allmänhet leds av personer som bara vill utnyttja folket för sina egna intressen, t.ex. fackföreningsledare och andra. (Denna fråga tas upp i PKP-dokumentet "Politisk Rapport" som publiceras i detta nummer.)

När folket protesterar hotas de ständigt av repressalier från de väpnade styrkorna, vilket dock bara gör att massorna ännu mer ser regimenens verkliga karaktär.

La República 981011

Säkerhetsoperationerna "Kommunalval 98" och "Jury 98" på gång

I händerna på femton tusen truppstyrkor

Runt femton tusen poliser och soldater ur de väpnade styrkorna kommer idag garantera den allmänna ordningen och den normala utvecklingen för kommunalvalen i Lima Metropolitana och Callao.

Kombinerade styrkor genomför sedan förra fredagen planerna för operationerna "Kommunalval 98" och "Jury 98", vilka består i att neutralisera eventuella terroristattentat och sabotagehandlingar som kan försöka störa valprocessen.

(...)

Kraftigt utrustade soldater, elitpoliser, personal från poliskontor och säkerhetsagenter, övervakar dag och natt de skolor, universitet och enheter dit medborgarna kommer gå för att avge sina röster.

De väpnade styrkorna "garanterar" att inget valfusk sker.

(...)

Alla övervakningsposter mot eventuella attentat har fördubblats vid kraftledningarna, liksom vid vattenverket La Atarjea. Järnvägen, motorvägarna, flygplatsen, ministerierna, ambassaderna, den allmänna kollektivtrafiken, övervakas konstant för att garantera medborgarnas normala funktion och transporter.

(...)

Myndigheterna har också precisa order om att idag söndag inte gripa någon medborgare som bevisas vara fullt förmögen att rösta.

Denna gång i Cajamarca, Lambayeque, Jaén och Apurímac Anklagelser om valfusk i provin- serna fortsätter

I olika byar i det inre av landet fortsätter anklagelserna om valfusk och oregelmässigheter i stadsfullmäktigevälen förra söndagen, som ifrågasätter att den process som organiserades av det Nationella Valprocesskontoret (ONPE) gick rätt till.

Cajamarca.

Den nuvarande borgmästaren i Baños del Inca, Alfredo León Obando, angav att valbyrån upptäckte medlemmar av Vi går, invånare som betalade fem nya soles till ett stort antal bönder, för att dessa skulle rösta på Vi går invånares kandidat, som valdes. Borgmästaren påpekade också att både polisen och åklagaren struntade i anmälan om att personerna från ONPE hindrades att komma in i vallokalerna.

Lambayeque.

APRA-kandidaten till borgmästeriet, Percy Ramos Puelles, meddelade att valresultaten bestreds i distriktet Motupe p.g.a. det illegala och oerhörda att kandidaten från Vi går, invånare (Vamos Vecino) kunde anses ha segrat med bara 37,14 % av de inskrivnas röster, och att rösträkningen hindrades från att avslutas.

Jaén.

Invånare i La Coipa påpekade efter valprocessens slut, att borgmästaren som kandiderade för återval för rörelsen Vi går, Invånare, Éraclito Castillo Castillo, guvernören Rogelio Cruz Fuentes och ODPE-koordinatorer, samlades för att räkna valsedlarna.

Apurímac.

I distriktet Curahuasi, hittades 145 tillfälliga ID-kort i en lokal under en för-
enad operation. Den genomfördes på valdagen av poliser och ODPE-funktionärer.

Under den här protesten dödades tre människor av de fem som har dött för att försvara det peruanska territoriet. Fujimori har sålt en bit av Peru till Ecuador.

Comercio 981016

Invånare i Concepción protesterar på grund av allvarliga oregelmässigheter i valen

Bland annat är en ung man som dog en dag före valet registrerad som röstande. Ca 65 000 trupper från de väpnade styrkorna skulle bevaka valurnorna och valkontoren. "Valfusk har varit så skandalöst i provinsen Concepción (Junín) att i vallängden är en ung man, som dog en dag före valet efter att ha blivit överkörd av en bild på motorvägen Carretera Central, på höjden i distriktet Matahuasi, registrerad som röstande i vallängden, med förfalskad namnteckning och fingeravtryck", försäkrade Muller. Bland de oregelmässigheter som skett vid röstandet, pekar han på ändrandet av dokument, i mer än 50 procent av hela provinsen, till förmån för Vi går, invånare; närvaron av främmande element som redan hade märkta röstkort; myndigheters och myndighetspersoners manipulerande av samma lista för att föranleda röstande, i vilket syfte, bekräftar man, de även söp invånare i distriktet fulla. Det som är konstigt är att det i olika distrikt finns fler valsedlar än människor som har röstat. (...)

Dessa nyheter visar tydligt vad den s.k. "demokratin" i Peru, som accepteras och erkänns av bl.a. den svenska regeringen, egentligen är. Valfusk och arméns deltagande är ingenting nytt.

De exempel som ges här visar hur rutten den gamla staten är. Trots att de försöker dölja det och motverka det med tvångsåtgärder, så minskar valdeltagandet i landet, då massorna allt mer inser att de förändringar de kräver inte kan uppnås genom val.

Comercio 981025

Protester i Iquitos orsakade tre personers död

IQUITOS.- Tre personer dog och 15 skadades till följd av de våldsamma oroligheter i vilka mer än tusen demonstranter, som gick ut på gatorna för att protestera mot avtalet med Rio de Janeiro-protokollets garantier, som innehåller överlämnandet av en kvadratkilometer av Tiwinza till ecuadorianerna liksom andra förordnanden. (...) Fem fordon brändes på den stora vägen, två av dem var från inrikesministeriet, två från polisen och en var civil. (...)

Rio de Janeiro-protokollet är ett avtal från 1942 som definierade gränsen mellan Peru och Ecuador, med USA, Chile, Brasilien och Argentina som garantier. Dessa protester visar tydligt hur massorna motsätter sig diktaturens schackrande med det nationella territoriet. (Se PKP-dokumentet "Not om den politiska situationen" i detta nummer.) Det är viktigt att komma ihåg de väpnade styrkornas roll: här har massorna stått upp för sitt land, och militären svarar med att mörda dem.

SANNINGEN OM ASHANINKAS

Varför en film om Ashaninkas?

Nyligen hade filmen "Det finns bara en Sol", om de peruanska Ashaninka-indianerna, premiär i Sverige. Premiären utannonserades på bästa sändningstid i ett av Sveriges Televisions nyhetsprogram, och filmen fick ytterligare uppmärksamhet strax därefter med en helsidesartikel i Dagens Nyheter¹. Varför all denna uppmärksamhet, kan man fråga sig. Sveriges Television och de andra som ligger bakom filmen vill uppenbarligen hemskt gärna att så många som möjligt ser just den här filmen. Och det är ingen slump.

"Det finns bara en Sol" handlar nämligen om Ashaninka-indianerna i Peru och deras förhållande till å ena sidan den peruanska staten och dess väpnade styrkor, och å andra sidan "terroristerna Sendero Luminoso", i verkligheten Perus Kommunistiska Parti, som leder folkkriget i Peru, det största hotet mot imperialismen idag. Det skall vara helt klart att denna film, som knappt ens visar några tecken på försök till "objektivitet" eller "opartiskhet", är en reaktionär propagandafilm som inte på något sätt försvarar varken Ashaninkastammens eller det övriga peruanska folkets intressen, utan ställer sig på reaktionens och imperialismens sida².

Dramatisk musik och väl valda klipp

I filmen får vi följa regissören Torgny Anderberg, som gjort filmen, och hans följe under deras besök i tre olika Ashaninka-byar vid floden Apurimac. Anderberg har kommit för att besöka sina gamla vänner, hövdingarna Ama-

*Hövdingen Amadeo från filmen
"Det finns bara en sol"*

deo och Fernando. Under filmens gång får vi i känslomässiga scener höra Amadeo och några andra hålla monologer om hur "Sendero förstört Ashaninkas", samt se Anderberg själv stå i centrum som den godhjärtade västerlänningen. Vi får också reda på att

hövdingen Fernando nu betraktas som "förrädare", då han uppges samarbeta med "Sendero". Alla dessa scener varvas med några "vittnesmål" om hur "Sendero" tvingat indianer att strida för revolutionen och mördat oskyldiga. Det framgår också att stora delar av stammarna har försvunnit och att de antas vara "hos Sendero".

I stället för att grunda sig på fakta och mer djupgående intervjuer, bygger filmen nästan helt på effekter - dramatisk musik och väl valda klipp - för att föra fram sitt budskap. Det är alltså ganska tydligt att den inte är någon "objektiv dokumentär", utan en propagandafilm.

Till att börja med är det som sagt inte mycket

fakta som presenteras i filmen. Vi får inte veta mycket om indianernas historia eller levnadsförhållanden, utan matas i stället med känslomässiga bilder och berättelser från två hövdingar och ett par andra personer, som alltså framställs som representanter för hela Ashaninka-befolkningen i området, dvs ca 25 000 människor. Låt oss då i stället se på lite fakta om Ashaninkas och deras roll i den peruanska revolutionen.

En historia av uppror

Det bör klargöras att dessa indianer inte, som filmen antyder, är någon liten pittoresk folkgrupp som "fallit offer för det moderna samhället", utan ett folk av krigare, kända för sin upprorsanda. Ashaninkas, som lever i Amazonas djungler och beräknas vara ca 60 000 st., kastade ut de spanska koloniserarna redan på 1700-talet. I hundratals år har de fört sin kamp mot slavdrivare, missionärer, knarkkungar och andra utsugare. Under 1900-talet

har olika imperialistiska makter velat lägga vantarna på djungelns tillgångar, och företagens privata väpnade styrkor har tvingat indianerna till slavarbete.

Dessutom har fattigdom och tvångsåtgärder från regeringen

tvingat stora delar av både indianfolken och den fattiga bondebefolkningen på flykt, vilket bl.a. lett till motsättningar mellan Ashaninkas och nybyggare. Det var inte länge sedan de härskande klasserna i Peru sade att utplåningen av dessa folk var "tragisk men oundviklig".

Man skall också komma ihåg att hövdingarna i dessa stammar ofta är halvfeodala s.k. gamonaler, som lever på att suga ut sitt eget folk och är de som representerar den gamla reak-

"Det bör klargöras att dessa indianer inte, som filmen antyder, är någon liten pittoresk folkgrupp som "fallit offer för det moderna samhället", utan ett folk av krigare..."

Denna teckning föreställer två kamrater av indiansk härkomst.

tionära staten i de mest avlägsna byarna.

Ashaninkas och folkkriget

Men 1980 inledde Perus Kommunistiska Parti, som vi vet, folkkriget i Peru. Redan tidigt fick revolutionen ett fäste bland Ashaninkas i de centrala djungelregionerna och Huallagadalen, och skapade en ny enhet mellan Ashaninkas och de övriga fattigbönderna. Man löste problem och avskaffade slaveri och livegenskap. Fler och fler indianer anslöt sig till den revolutionära armén och den väpnade kampen. Snart satte regeringen in sina trupper, och 1982 infördes undantagstillstånd i Ayacucho och Apurimac.

Redan nu fick regerings-
trupperna indirekt
stöd av USA i
form av materiel
och militär trä-
ning, och man
byggde tio mili-
tära baser i områ-
det, av vilka de
snart tvingades

överge sex p.g.a. folkkrigets fram-
marsch. Under de följande åren stärk-
tes folkkriget och den nya makten allt
mer i området. Hundratals folk-
kommittéer fanns här, och några av de
första öppna folkkommittéerna etable-
rades kring 1990. Det var nu tydligt
att majoriteten av Ashaninka-indian-

erna i området anslutit sig till revolu-
tionen, och att tusentals kämpar i FBA
var Ashaninkas.

Ända sedan den väp-
nade kampen inleddes har den peruan-
ska reaktionen, på uppdrag av yankee-
imperialismen, gjort allt för att krossa
folkets uppror. Förutom att man begått
folkmord på den fattiga befolkningen
och däribland Ashaninkas, så har man
tvingat in dem i s.k. "rondas" eller
självförsvarskommittéer som skall be-
kämpa folkkriget, och leds av gamona-
ler och andra som förlorar på att mas-
sorna befriar sig. Det är känt att dessa
rondas, men även andra trupper, ofta
begår utstuderade massakrer på folket
i byarna och uppger sig vara "Sendero
Luminoso".

1993 sade Fujimori att
han tänkte skapa "ett
litet Vietnam" i
djunglerna för att
"utrota Sendero och
befria Ashaninkas".
Detta blev inled-
ningen till ännu en
folkmordskampanj. I
april och oktober
1994 genomfördes
blodiga offensiver i

Ashaninka-territoriet: man bombade
byar, brände gröda, massakrerade bön-
der och våldtog kvinnor och barn. I ett
reportage från Reuters i april '94 åter-
ges följande vittnesmål från en kvinna
i området: "...kaptenen sa: 'du är en ter-
rorist' och slog honom med sin pistol
tills hans mun blödde...När min man

***"Det var nu tydligt att
majoriteten av
Ashaninka-indianerna
i området anslutit sig
till revolutionen, och
att tusentals kämpar i
FBA var Ashaninkas."***

vägrade lyda ordern att ångra sig, knivhög soldaterna honom till döds och skar av hans huvud”.

Lögnkampanjerna

Vi kan alltså se att reaktionens taktik är lik den som USA använde i Vietnam, men de har också lärt sig något av nederlaget den gången: de har insett behovet av att kontrollera den allmänna opinionen. Perus Kommunistiska Parti framhäver att stödet från det peruanska folkets stora massor är helt avgörande för att kunna erövra makten och, framför allt, försvara den. I andra hand är det också viktigt att det finns en opinion i andra länder till stöd för folkkriget.

Därför tillämnar den reaktionära gamla peruanska staten och imperialismen, huvudsakligen yankee-imperialismen, den här gången i ännu större utsträckning den psykologiska krigsföringen, som en del av sitt s.k. lågintensitetskrig. Med systematiska lögnkampanjer försöker man vända både det peruanska folket och massorna i andra länder mot folkkriget, för att sedan i lugn och ro kunna gå in

med sina trupper. Det är viktigt att förstå att yankee-imperialismen, som leder och planerar detta lågintensitetskrig, kämpar för sitt liv och inte skyr några medel i sina försök att krossa PKP och folkets kamp. Vi vet också att deras kontroll av massmedia, och därmed nyhetsrapportering och opinionsbildning, är näst intill fullständig, även internationellt (nyheter från Peru här i Sverige är ofta direkt hämtade från amerikanska nyhetsbyråer). I Peru har regimen nu svårt att upprätthålla bluffen om ”fri press” och ”tryckfrihet”, då fler och fler uppgifter läcker ut om mordhot och dyl. mot journalister.

Alltså sprider de sina lögner över världen, t.ex. genom att rapportera att ”Sendero mördat oskyldiga bönder” när PKP genomfört en militär aktion mot kontrarevolutionära rondas, och att påstå att Partiet skulle vara ”indianfientligt”, när i själva verket en mycket stor del av

kombattanterna i FBA är indianer.

Vi citerar punkt 8 i PKP:s program för den demokratiska revolutionen: **”Att slutföra bildandet av den peruanska nationen och verkligen ena landet för att försvara det mot all**

imperialistisk och reaktionär aggression och skydda minoriteternas rättigheter." (Vår fetstil och understrykning, - red.). Ashaninkas är en av dessa minoriteter.

En av de mest spridda lögnerna, och kanske den mest absurda, är att PKP skulle tvångsrekrytera Ashaninkas och hålla upp till 6000 av dem förslavade i träningsläger. Idén att det skulle vara möjligt att dela ut vapen till tusentals människor, och sedan få dem att slåss som gerillasoldater för revolutionen utan att de vill det, är nästan skrattretande, men det är givetvis det enda sättet för kontrarevolutionen att förklara det uppenbara faktum att stora delar av Ashaninka-befolkningen befinner sig i revolutionens led. Det är viktigt att här slå fast, att Folkets Befrielsearmés styrka, gentemot en vapenmässigt överlägsen fiende, ligger just i dess kombattanters höga moral, optimism och disciplin, samt i dessas ideologiska och politiska förståelse. De som kämpar i folkkriget är kamrater som fattat ett medvetet och frivilligt beslut att slåss för en rättfärdig sak.

"Det finns bara en sol" för skamlöst fram imperialisternas lögn i syfte att vilseleda progressiva människor som kan tänkas stödja det peruanska folkets kamp.

Sanningen är den att Ashaninkas, som en del av det peruanska folket, fortsätter att delta i folkkriget alltmer, därför att det ligger i

deras klassintresse att krossa den gamla peruanska staten och kasta ut imperialismen.

Att filmen kommer vid nuvarande tidpunkt är en bekräftelse på att reaktionen är medveten om att det internationella stödet för folkkriget befinner sig på stark frammarsch, främst som ett resultat av att folkkriget är på väg ut ur kröken men också p.g.a. av det stödarbete som organisationer som vår egen genomför i olika länder. Det är bra, inte dåligt, att bli attackerad av fienden.□

Noter

¹ Se Dagens Nyheter den 4 oktober 1998.

² I Proletären nr 46, 12-18 november 1998, finns det en artikel i vilken Torbjörn Björkman recenserar "Det finns bara en sol"; i denna artikel återges delar av en intervju som TB genomförde med en av våra medarbetare, men inte en enda mening av de som sägs komma från denna intervju är riktigt återgivna, t.ex. skriver TB "Jag kritiserar Mattias för att låta som regelboken med politiska schabloner som från rebellrörelsen." Det sade TB inte alls under intervjun, det han sade som närmast anknyter till rebellrörelsen var "du låter precis som jag själv gjorde för 30 år sedan", ett annat exempel på brister i intervjun är att kamrat Mattias sades vara redaktör för vår publikation, det är han inte och han sade sig inte heller vara det utan han uppgav sig helt korrekt vara medarbetare till redaktionen. Trots alla brister i artikeln vill vi dock framhäva att det är mycket positivt att Proletären publicerar en artikel som intar en något så när nyanserad hållning till PKP och folkkriget, vilket är ett framsteg. Vi vill dock påpeka att vi för exakta uppgifter hänvisar till denna artikel som vi själva publicerar.

Följande text är den andra och sista delen av den i förra numret av Nya Peru påbörjade artikeln 'Ena Folket' som behandlar PKP:s syn på frågan om Enhetsfronten, revolutionens tredje instrument - Redaktionen.

ENA FOLKET!

Del 2

Låt oss titta närmare på de fyra klasserna som ska enas i enhetsfronten (vi kommer främst att uppehålla oss vid bondeklassen och den nationella bourgeoisie, då dessa klasser inte alls existerar i samma form i Sverige, och då flertalet av våra läsare därmed inte kan ha samma klara bild av dessa klasser som av arbetarklassen och småbourgeoisien).

Arbetarklassen, proletariatet, är den ledande klassen i alla revolutioner; det är arbetarklassen som genom sin kamp frambringar sin organiserade förtrupp, det Kommunistiska Partiet, som leder revolutionen. Det peruanska proletariatet är främst koncentrerat till huvudstaden Lima som är landets industriella centrum, men det finns naturligtvis också på andra platser i landet (som t.ex. i Chimbote, en stad med stor fiskeindustri, och i gruvindustrierna i

Guanoarbetare i Peru. Enhetsfronten är, som PKP säger, "en front av klasser, med proletariatet som den ledande klassen..."

Andera). Det peruanska proletariatet utgör en högre procentandel av landets befolkning än proletariatet i Kina gjorde under den demokratiska revolutionen som Ordförande Mao och Kinas Kommunistiska Parti ledde där (härav kan de skillnader som finns mellan specificeringen av folkkriget i Peru jämfört

med folkkriget i Kina bl.a. härledas), men det minskar för var dag som går och allt

fler kastas ut i arbetslöshet p.g.a. den byråkratiska kapitalismens totala kris. Det är proletariatet som tillsammans med bönderna, huvudsakligen fattigbönderna, står i folkkrigets absolut främsta led.

Bönderna, huvudsakligen fattigbönderna, är den demokratiska revolutionens huvudstyrka. Bondeklassen är den i särklass största samhällsklassen i Peru och den utgör en bra bit över hälften av landets befolkning. Bondeklassen utgörs till största delen av fattigbönder, dessa utsätts för ett mycket omfattande förtryck av halvfeodalismen och många lever under utsagningsförhållanden med synnerligen starka drag av livegenskap. Att tala om bönderna är att tala om jordfrågan, dvs vem som äger den jord som brukas; i dagsläget äger flertalet bönder i realiteten inte sin egen jord, även om

man från reaktionärt håll försöker framställa tingen som om så inte var fallet, och PKP för fram parollen "jorden åt dess brukare" vilket är den åtgärd som löser bondeklassens eländiga situation. Då stommen i enhetsfronten och folkkriget är bönderna ägnar naturligtvis PKP dem synnerligen stor uppmärksamhet och det är

nödvändigt att alla som vill sätta sig in i den peruanska verkligheten ägnar bonde-frågan noggrann uppmärksamhet och förstår

att här är det inte tal om kapitalistiska storbönder av den typ som finns i länder som t.ex. Sverige, utan att situationen är helt annorlunda i det halvfeodala Peru; låt oss se hur Ordförande Gonzalo, i ett dokument från 1990, förklarar böndernas förhållande till den peruanska revolutionen: **"Marx säger: 'Endast kapitalets fall kan få bonden att resa sig, endast en antikapitalistisk, en proletär regering kan avskaffa hans ekonomiska elände, hans sociala förnedring. Den konstitutionella republiken är hans förenade utsugares diktatur, den socialdemokratiska, den röda republiken är de med honom förbundnas diktatur.'** Här är det en demokratisk revolution och diktaturen som den etablerar är en förenad diktatur baserad på arbetar-bondeförbundet, det är ännu inte en proletär diktatur, den är perspektivet,

"Om bondeklassen gått framåt är det huvudsakligen på grund av proletariats aktion"

men tingens väsen förändras inte." Ordföranden fortsätter och förklarar längre fram i samma text hur detta kan förklaras utifrån bondeklassens karaktär: "Det är en klass på grund av de objektiva förhållandena, det är en klass i sig, den som en realitet på grund av de gemensamma intressena, men det är inte en klass för sig, i det den inte är medveten och inte heller är politiskt organiserad för att försvara sina egna intressen och det är därför de söker någon som ska företräda dem..." Och han fortsätter

"historiskt har bönderna aldrig lett en segrande revolutionär rörelse"

förklara utifrån landets specifika situation: "I Peru, konkret, finns det inget bondeparti, det existerar inte; det finns en viss grad av bondeorganisering men de som för befälet över dessa organisationer är skråbyråkratier, borgare, revisionister, opportunisterna, småborgarna som försvarar sina egna intressen. Detta är inte att undervärdera bondeklassen, utan att med en realitet sådan som den är. Glöm inte det som Lenin lärde oss, att bönderna är småborgare och som sådana har de inte ett historiskt framtidsperspektiv, det är endast proletariatet som har det; historiskt har bönderna aldrig lett en segrande revolutionär rörelse. Detta innebär inte att de inte har kämpat, det har de gjort under århundraden, djärv, heroisk, oböjlig

kamp, men de saknar ideologi. Dess eget tillstånd av utspridning snärjer dem; det är en av samhällets mest exploaterade och förtryckta delar, nedsjunken i armod, i djup misär allt detta försvagar bondeklassen mer, det inskränker och begränsar den. Om bondeklassen gått framåt är det huvudsakligen på grund av proletariatets aktion, endast när det går i förbund med proletariatet.

Den praktiska slutsats som vi måste dra börjar vid behovet av att utveckla arbetarbondeförbundet mer, det är att få

dem att förstå (att de genom aktionen drar den historiska lärdomen och att de medvetet anpassar sig och att de inkorporerar sig mer i folkkriget) att Folkrepubliken Peru är det som ska lösa det fundamentala problemet; jorden, grunden och den bärande frågan för den demokratiska revolutionen som löser den till fördel för bondeklassen, huvudsakligen fattigbönderna."¹

Det stora flertalet av medlemmarna i PKP kommer ur bondeklassen och det är där Partiet, givet den peruanska revolutionens demokratiska karaktär, är starkast; men dessa partimedlemmar är Kommunisterna med proletärt sinne formade av arbetarklassens förtrupp.

Småbourgeoisien, till denna klass hör bl.a. det stora flertalet intellektuella,

småföretagare, lägre tjänstemän och lärare. Denna klass' levnadsvillkor hotas av det rådande samhället, det gamla samhällets kris gör att de kastas ner i ett läge som alltmer påminner om proletariats; den peruanska småbourgeoisien har, trots att den är mer välbeställd än proletariatet och bönderna, en levnadsnivå som är avsevärt mycket lägre än vad samma klass i länder som t.ex. Sverige har. Denna klass har utan proletariatet inget framtidsperspektiv och kan inte av egen kraft undgå att slungas ned i djupaste misär och fattigdom, vilket är det enda framtidsperspektiv som det gamla Peru de facto kan erbjuda för småborgaren. Många av Perus intellektuella har slutit upp i den demokratiska revolutionen då de sett hur krossandet av de tre bergen som förtrycker det peruanska folket är en absolut nödvändig förutsättning för att landet ska kunna utvecklas; av det gamla Peru erbjuds de intellektuella endast drängtjänst som folkfördummare och profitmaximerare, genom att delta i revolutionen får de möjlighet att vara sitt folks tjänare och med sina kunskaper och förmågor bidra till en bättre framtid. Småbourgeoisien utgör tillsammans med arbetarna och bönderna, i den demokratiska revolutionen, enhetsfrontens ständiga stam.

"Perus intellektuella har slutit upp i den demokratiska revolutionen"

Mellanbourgeoisien, den nationella bourgeoisien, är en klass som bl.a. består av mindre kapitalister, större advokater och vissa högre tjänstemän. Detta är en klass som inte alls existerar i samma form i

imperialistiska länder, där den borgerliga revolutionen för länge sedan genomfördes; den nationella bourgeoisien är inte den klass som har mak-

ten i Peru, det är inte byråkratkapitalister och godsägare som det är tal om. Den nationella bourgeoisien är en klass som är i ett läge där den å ena sidan består av personer som lever på de exploaterade klassernas arbete, men samtidigt står i motsättning till det rådande systemet. Låt oss se hur Ordförande Mao förklarar denna klass' karaktär:

"Den nationella bourgeoisien är en klass med tvåfaldig karaktär.

Å ena sidan, är den förtryckt av imperialismen och fjättrad av feodalismen och står följaktligen i motsättning till dem bägge. I detta avseende utgör den en av de revolutionära krafterna...", och han fortsätter: **"Men, å andra sidan, saknar den mod att grundligt bekämpa imperialismen och feodalismen, därför att den både ekonomiskt och politiskt är ryggradslös och alltjämt har ekonomiska förbindelser med imperialismen och feodalismen. Detta framgår mycket klart när folkets revolu-**

tionära krafter växer sig starka.

Av den nationella bourgeoisiens tvåfaldiga karaktär följer att den vid vissa tidpunkter och i viss utsträckning kan delta i revolutionen mot imperialismen och byråkraternas och krigsherrarnas regeringar och bli en revolutionär kraft, men att det

digttvis kommer att delta; detta kräver en god politik av revolutionärerna, Ord-
förande Mao förklarar: "Vinnandet av mittenkrafterna är en ytterst viktig uppgift för oss i den antijapanska enhetsfrontens period, men den kan förverkligas endast under vissa betingelser. Dessa är: 1) att vi besitter

Fiskare i Peru.

vid andra tidpunkter är fara för att den ska följa storbourgeoisien - compradorerna- och uppträda som dess medbrottsling i kon-
trarevolutionen."² Denna den nationella bourgeoisiens tvåfaldiga karaktär gör att den för närvarande inte deltar i revolutionen, men dess intressen respekteras av revolutionärerna för att den i ett senare skede av folkkriget nödvän-

tillräcklig kraft; 2) att vi respekterar deras intressen; och 3) att vi är beslutsamma i vår kamp mot den yttersta högern och ständigt vinner segrar. Om dessa betingelser saknas, kommer mittenkrafterna att vackla eller till och med bli den yttersta högerns bundsförvanter i dess angrepp mot oss, därför att den yttersta högern också gör sitt bästa för

att vinna mittenkrafterna i syfte att isolera oss.”³ Idag då huvudmotsättningen i den demokratiska revolutionen är massorna-feodalismen deltar de ännu inte i enhetsfronten men i och med att läget utvecklas i det att den revolutionära situationen befinner sig i allt starkare utveckling och att motsättningen nationen-imperialismen är på väg att bli den huvudsakliga motsättningen så innebär det också att den nationella bourgeoisins uppslutning närmar sig; den nationella bourgeoisien kan inte utvecklas under det imperialistiska förtrycket och därför finns det hos denna klass ofta starka patriotiska känslor⁴.

Dessa fyra klasser utgör tillsammans över 90% av Perus befolkning och det är som vi tidigare sagt dessa som utgör de revolutionära krafter som ska enas under PKP:s ledning. Låt oss nu gå vidare och se hur PKP förverkligar enhetsfronten idag.

Den Nya Saten, eller Folkrepubliken Peru av Nydemokrati under formering som dess fullständiga beteckning är, är idag den revolutionära enhetsfrontens konkretisering på den peruanska landsbygden. Vi har tidigare i denna artikel⁵ visat hur det internationella

proletariatet med Ordförande Mao frambringat teorin om tesen om nydemokratien och att enhetsfronten tar formen av de revolutionära klassernas gemensamma diktatur; och nu kommer vi in på en viktig fråga som ofta förbises, nämligen att enhetsfronten tar en organisatorisk form. Enhetsfronten förverkligas i folkkommittéerna, som är enhetsfrontskommittéer utifrån förbin-

delsen Stat-Front, på landsbygden som Den Revolutionära Fronten för Folkets Försvar och i städerna som Den Revolutionära Rörelsen för Folkets Försvar. Det finns idag sex former av

Ny Makt: Organisationskommitté av Folkmakten, Reorganisationskommitté av Folkmakten, Folkkommitté av den parallella Makten, Folkkommitté, Öppen Folkkommitté och Folkkommitté av Kamp⁶. De första fem formerna är former som finns på landsbygden men den sjätte formen, Folkkommitté av Kamp, är en form som finns i städerna, det kända fallet Raucana i Lima är ett exempel. Ett antal folkkommittéer bildar en stödbas och det är dessa som tillsammans utgör den tidigare nämnda Folkrepubliken Peru av Nydemokrati under formering. Folkkommittéerna leds av Kommissarier, som väljs av Representantförsamlingar och som kan avsättas av desamma, som sköter de olika statliga funktionerna, t.ex. utbild-

ning och organisering av produktionen; man arbetar med kommissioner som är sammansatta av vad PKP kallar "tre tredjedelar", vilket innebär att de består av en tredjedel Kommunisterna (vilka representerar proletariet), en tredjedel bönder (bondeklassens representanter) och en tredjedel framstegsvänner (här representanter för småbourgeoisien). Och det är häri som konkretiseringen av fronten förverkligas i den Nya Maktens form, det är så enhetsfronten förbinds med den nya

Staten, för det är dessa folkkommittéer som utövar folkets diktatur, under proletarietets ledning, över blodsugarna och deras lejda drängar, för i den nya makten drivs folkfienderna bort, jorden delas ut till dess brukare och hela samhället organiseras för att tjäna folket och inte en handfull parasiter. Med "tre tredjedels"-systemet finns de olika klasserna representerade, i dagsläget dock inte den nationella bourgeoisien men dess intressen respekteras, under proletär ledning, vilket innebär en verklig klassfront. I de befriade områdena, dvs där den Nya Makten härskar, som t.ex. i den Revolutionära Stödbasen "den Röda Bastionen" och den Revolutionära Stödbasen 33 (vid floden Ene) vilka båda ligger i Ayacucho, förverk-

ligas alltså på ett strålande sätt Ordförande Maos tes om nydemokratin.

Inom fronten arbetar PKP även med de alstrade organisationerna som är organisationer som Partiet skapat för att organisera massorna utifrån dessas spe-

cifika dagskrav; således finns det ett antal alstrade organisationer; bl.a. finns en kvinnoorganisation, Folkets Kvinnorörelse, en ungdomsorganisation, Folkets Ungdomsrörelse, och en organisation för Partiets utlandsarbete, Folkrorelsen Peru;

***"vår förening,
Vänskapsföreningen
Sverige- det Nya
Peru, inte är en en-
hetsfront men samti-
digt komma ihåg att
vi kan tjäna till upp-
byggandet av en så-
dan."***

men det är inte så att dessa utgör enhetsfronten, de utvecklar sitt arbete inom denna.

I sitt mycket viktiga tal av den 24:e september 1992⁷, talade Ordförande Gonzalo om att det var tid att börja utveckla Folkets Befrielsefront, utifrån det att nationen var i fara i det att huvudmotsättningen, som vi tidigare nämnt, gick mot att bli nationen-imperialismen; Partiet har slagit fast att detta är något som håller på att uppfyllas, men denna front har ännu inte bildats. Partiet konstaterar också när man i den senaste planen⁸ gör bokslut över tillämpningen av planen "Övervinn kröken, utvecklande folkkriget!", att man gjort framsteg i frontpolitiken och att man har rättat tidigare begångna fel.

PKP gör alltså framsteg även när det gäller enhetsfronten, vilken som sagt är en nödvändighet för folkkrigets seger.

Låt oss nu fortsätta med att titta närmare på vad teorin om Enhetsfronten har för konkret betydelse för oss här i vårt arbete.

Utveckla stödet för folkkriget i Peru!

Vi måste ha klarhet i frågan om enhetsfronten för att kunna utveckla vårt arbete till stöd för folkkrigets seger; vi måste ställa oss frågan hur man här kan samla alla revolutionära styrkor som finns till stöd för folkkriget. För att besvara frågan måste vi först konstatera att vår förening, Vänskapsföreningen Sverige- det Nya Peru, inte är en enhetsfront men samtidigt komma ihåg att vi kan tjäna till uppbyggandet av en sådan. Vi måste för att göra detta utgå från en politik som tar i beaktande att det är den peruanska revolutionen som vår förening arbetar till stöd för, och denna är i sitt nuvarande läge en demokratisk revolution och inte en socialistisk, även om den naturligtvis är en del av den proletära världsrevolutionen, vilket gör att vi måste hålla i åtanke att det är utifrån denna revolutions förutsättningar som de olika klasserna förhåller sig. Vi måste i vårt arbete hålla i åtanke att det för att stödja folkkriget i Peru i sig

inte är nödvändigt att stödja en proletär revolution i Sverige; se på de invandrare som kommit till vårt land, bland dem finns många som härstam-

mar från den nationella bourgeoisien i sina respektive hemländer, och i det att de behållit sina ståndpunkter från sitt hemland kan de i vissa fall stödja en demokratisk revolution, som den peruanska, medan de inte skulle

stödja en socialistisk revolution i Sverige. Vi måste också noga beakta vilka klassintressen en person företräder när vi ser huruvida det kan vara aktuellt för denna person att delta i fronten, för vi får inte vara blinda och tro att det bara för att en person utnämner sig själv till revolutionär nödvändigtvis innebär att han eller hon är det, ty vi måste föra en outtröttlig kamp mot revisionismen⁹, vars företrädare ju som bekant ofta utnämner sig själva till synnerligen stora "revolutionärer". Revisionismen företräder den imperialistiska bourgeoisins intressen (då arbetararistokratis öde är oupplösligt förbundet med dennas) och inte arbetarklassens.

Vi ska inte absolut inte frångå vår grundläggande position och då måste vi komma ihåg att frågan om enhetsfronten är en fråga som vi måste gå till Ordförande Mao och ordförande Gonzalo för att fullständigt kunna

"vi måste ställa oss frågan hur man här kan samla alla revolutionära styrkor som finns till stöd för folkkriget"

greppa; vi måste förstå att om vi exklusivt riktar in oss på proletariatet så är det inte tal om att vi uppfattar enhetsfronten som en klassfront, vilket i enlighet med det tidigare förklarade är det enda korrekta sättet att uppfatta revolutionens tredje instrument. Vi ska komma ihåg att det folk som lever under revolutionstider når en högre förståelse av tingens natur för: "Revolutionen lär därigenom att den framhäver politikens aktuella uppgifter, som måste lösas, i deras åskådligaste, fattbaraste gestalt, tvingar folkmassorna att känna dessa uppgifter, gör själva folkets existens beroende av dessa uppgifters lösande och avslöjar i handling odugligheten av alla slags maskeringar, undanflykter, löften och erkännanden."¹⁰

Med detta bör vi förstå att det som framförallt krävs för att utveckla enhetsfronten är att folkkriget, revolutionen, utvecklas mer och att vi fullgör våra uppgifter så att vi således också kan tjäna till maktens erövrande och upprättandet av Folkrepubliken Peru. □

Noter

¹ -Extracto del Documento de la Sesión Preparatoria del II Pleno del Comité Central. Översatt enligt utgåvan publicerad i tidskriften Sol Rojo nr 6 av den 29 juli 1995. Marx-citatet är från Klasstriderna i Frankrike 1848-1850.

² Ordförande Mao Tsetung, Valda Verk band II sidorna 307-308.

³ a.a. sid 408. Notera att den nationella bourgeoisie ingår i mittenkrafterna.

⁴ För att förstå frågan om patriotismens förhållande till den proletära internationalismen, håll följande i åtanke: "Vi är på samma gång internationalister och patrioter, och vår paroll är: 'Kämpa för att försvara fäderneslandet emot aggressorerna'. För oss är defaitismen ett brott och det är en ofrånkomlig skyldighet att sträva efter seger i försvarskriget. Ty endast genom att kämpa för fäderneslandets försvar kan vi besegra aggressorerna och uppnå nationell befrielse. Och endast genom att uppnå nationell befrielse blir det möjligt för proletariatet och andra arbetande människor att uppnå sin egen frigörelse. Kinas seger och de invaderande imperialisternas nederlag kommer att hjälpa folken i andra länder. I nationella befrielsekrig är patriotismen alltså tillämplad internationalism." -Ordförande Mao Tsetung, VV B.II sid 194 (understrykningen är vår).

⁵ Se föregående nummer av *det Nya Peru*

⁶ Se dokumentet Leve Ordförande Gonzalo och hans allsmäktiga Tänkande! Antaget av PKP:s CK i Februari 1994.

⁷ Se nummer 1 av *det Nya Peru*.

⁸ D.v.s. Ena Folket mot den Fascistiska, landsutförsäljande och folkmördande diktaturen, utvecklande folkkriget mer! Se föregående nummer av *det Nya Peru*.

⁹ För en förklaring kring detta problem och frågan kring revisionismen i allmänhet, se *det Nya Peru* nummer 4.

¹⁰ V.I. Lenin, Samlade skrifter i urval band 7, sidan 61.

I förra numret av det Nya Peru informerade vi om att general Nicolás Hermoza Ríos avsatts som överbefälhavare för den gamla peruanska statens väpnade styrkor; p.g.a. utrymmes- och tidsbrist kunde vi då inte publicera en artikel om händelsen, så därför publicerar vi följande artikel i detta nummer.

-Redaktionen.

OM HERMOZA RÍOS

En general går, men reaktionens olösliga problem består.

Den 20:e augusti informerade peruansk media att general Nicolás Hermoza Ríos avsatts som överbefälhavare för de reaktionära väpnade styrkorna; detta är en händelse som förtjänar att ägnas uppmärksamhet av alla som intresserar sig för utvecklingen i Peru i allmänhet och av dem som stödjer det revolutionära peruanska folkets kamp i synnerhet. Varför? Jo, därför att det var inte vilken militär som helst som framtogs sitt befäl, Hermoza Ríos var nämligen den som under flera år i realiteten stod i spetsen för den fascistiska regimen i Peru. Perus Kommunistiska Partis Centralkommitté har i flera dokument betonat den roll som Hermoza Ríos spelar, bl.a. säger ett dokument, när det talar om vem som bär ansvaret för den landsutförsäljande politik som regimen för;

"Imperialismen som håller i trådarna och de folkmördande och landsutförsäljande väpnade styrkorna, mer direkt med klicken med Hermoza Ríos i spetsen; för det är de som regerar landet sedan statskuppen den 5 april 1992 och detta är inget ursäktande av marionetten Fujimori, för han dansar med nöje till den musik hans husbönder spelar för honom."¹ Och det är på basis av den analys som PKP:s CK gjort som vi i vår programförklaring slår fast att det är Hermoza Ríos som står i spetsen för de väpnade styrkorna vilka är de som i verkligheten styr det gamla Peru. Denna bedömning var också helt riktig fram till mitten av augusti i år då en förändring i läget alltså ägde rum, ännu har PKP inte i utlandet offentliggjort något dokument som tar upp händelsen så tills vidare kan vi bara ta upp några allmänna frågor kring temat.

Det viktigaste är inte en persons namn utan vilka intressen personen

i fråga företräder.

Hermoza Ríos var naturligtvis inte överbefälhavare för de reaktionära väpnade styrkorna av en tillfällighet; han var det därför att han stod i spetsen för en klick som representerade intressena hos en del av de härskande klasserna i godsägarnas och storbourgeoisiers² diktatur. Så hans avsättande ska inte ses som ett resultat av en personlig strid mellan olika individer utan som ett resultat av att motsättningarna inom själva den peruanska reaktionen skärps; och vad är det som driver fram denna skärpning? Framförallt folkkrigets avancemang och reaktionens oförmåga att kontrollera denna situation. Hermoza Ríos var överbefälhavare för den armé som utgör ryggraden i den gamla peruanska staten, men de väpnade styrkorna styr också i Peru själva regimen och det är dessa väpnade styrkor som varit de främsta i att driva fram den fascism som reaktionen idag tillämpar för att bekämpa folkkriget. Om det alltså är tal om att motsättningarna inom reaktionens barm skärps måste man se vidare vad resultatet av detta innebär. Hermoza Ríos är en av de militära överbefälhavare i Latinamerika som suttit längst på sin post, endast Castro och Pinochet har suttit längre, och i samband med att han avsattes har senare flera dussin mot honom lojala officerare avsatts och ersatts med andra; detta innebär naturligtvis oro inom de reaktionära väpnade styrkorna. Inom den gamla statens väpnade styrkor finns det flera olika fraktioner och grupper-

ingar som bekämpar varandra, och dessa företräder i sin tur olika intressen hos fraktioner och grupperingar inom de härskande klasserna. Detta är naturligtvis en svaghet för dem och ett förhållande som står i skarp kontrast med den stora enighet som råder inom den revolutionära armén, Folkets Befrielsearmé. Att Hermoza Ríos avsätts betyder dock inte att den nuvarande regimen karaktär ändras, den är fortfarande fascistisk, folkmördande och landsutförsäljande, för hittills har inte något skett som ändrar på de förhållanden som låg till grund för Perus Kommunistiska Partis typifiering av den sittande regimen³.

Avsättandet av Hermoza är ännu ett bevis på folkkrigets kraftfulla utveckling.

Om Hermoza Ríos som överbefälhavare hade kunnat besegra folkkriget hade det naturligtvis inte funnits någon anledning att avsätta honom för då hade han ju fullgjort sin uppgift på ett för hela reaktionen tillfredsställande sätt; men då han misslyckats, precis som alla reaktionärer är dömda att misslyckas i sina försök att besegra det oövervinnerliga marxist-leninist-maoistiska, gonzalos tänkande folkkriget, så vill den peruanska reaktionen och deras herrar yankee-imperialisterna prova ett nytt kort och nu är det den tidigare försvarsministern César Saucedo som axlat överbefälhava-

rens mantel men också han kommer att misslyckas med sitt uppdrag. I den klick som Hermoza Ríos var en del av deltog även Montesinos och Fujimori; dessa båda herrar sitter fortfarande kvar och de senaste händelserna kan ses som en splittring inom denna klick, en splittring på grund av oenighet inom den peruanska reaktionen och dess olika fraktioner. Vidare ska man klart och tydligt hålla i minnet att Peru är en halvkoloni till Förenta Staterna och en överbefälhavare för den gamla peruanska statens väpnade styrkor tillsätts eller avsätts inte utan att yanke-imperialisterna har ett avgörande ord med i laget. När det gäller Hermoza Ríos så ska vi inte vara säkra på att vi hört sista ordet från honom, för det är

Folkmördaren Hermoza Ríos.

möjligt att han, och den grupp inom den peruanska reaktionen han företräder, åter kan vinna yankees' förtroende, och då kan han dyka upp igen; men det spelar egentligen ingen roll om den peruanska reaktionens militäre överbefälhavare heter Hermoza eller Saucedo, och det hade inte heller spelat någon roll om han hetat Rommel eller Napoleon Bonaparte, för de är dömda att förlora; då ingen kraft i världen kan besegra ett marxist-leninist-maoistiskt, gonzalos tänkande folkkrig som leds av ett Kommunistiskt Parti med Ny Makt i form av Stödbaser och folkkommittéer. Det är det faktum att folkkriget håller på att komma ut ur kröken och att det finns en revolutionär situation i växande utveckling i Peru som varit det avgörande skälet till att Hermoza Ríos avsätts, och detta ska därför ses som ännu en bekräftelse på folkkrigets kraftfulla utveckling framåt längs den ärorika vägen mot Maktens Erövring i hela landet och upprättandet av Folkrepubliken Peru. □

Noter

¹ Mot den folkmördande och landsutförsäljande diktaturen, framhärda i folkkriget! Antaget av PKP:s CK i mars 1995, publicerat på svenska i nummer 4 av *det Nya Peru*.

² Ordförande Gonzalo har slagit fast att den peruanska storbourgeoisien har två fraktioner, den compradoriska fraktionen (som baserar sig på de icke-statliga monopolen) och den byråkratiska fraktionen (som baserar sig på de statliga monopolen; båda fraktionerna är dock byråkratkapitalister, det är endast tal om vilken typ av byråkratkapitalistiska monopol de baserar sig på.

³ Se *det Nya Peru* nummer 6.

Den 7 oktober i år har det gått 70 år sedan Perus Kommunistiska parti grundades av José Carlos Mariátegui. Detta firande har högtidlighållits med en mängd olika aktiviteter av Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru, och som en del av detta firande publicerar vi i detta nummer av Nya Peru utdrag ur den Intervju som Ordförande Gonzalo gav 1988 till den i Lima utgivna tidningen *El Diario*. Översättningen är gjord efter den av Folkrörelsen Peru (MPP)¹ reproducerade utgåvan; ansvaret för eventuella brister i översättningen från spanskan ligger helt och fullt hos oss, observera att sidhänvisningarna är till den nämnda MPP-utgåvan. Noterna är våra.

-Redaktionen.

UTDRAG UR INTERVJU MED ORDFÖRANDE GONZALO

Intervju med Ordförande Gonzalo, sidan 23:

EL DIARIO: Och gående vidare till ett annat ämne av så stor vikt i denna intervju, vilket är Partiet: Vilka anser Ni vara de viktigaste lärdomar man kan dra av PKP:s process?

ORDFÖRANDE GONZALO: Om Partiets process och lärdomarna av denna. Vi förstår Partiets historia i tre delar vilka är sammanbundna med det nutida peruanska samhällets tre moment. Det första momentet, den första delen, Partiets Konstituerande. Under detta har vi haft lyckan att räkna med José Carlos Mariátegui, en fullfjädrad marxist-leninist, men Mariátegui blev, så som det nödvändigtvis måste vara, bekämpad under sin livstid, han förne-

kades, man övergav hans linje och genomförde aldrig den Konstituerande Kongress som han lämnade efter sig som en oavslutad uppgift för den kongress man kallar konstituerande antog - som vi väl vet - den så kallade linjen för "nationell enhet", som var helt motsatt Mariáteguis teser; så faller Partiet raklångt ner i opportunisten, det led under inflytandet från browderismen², vilken Del Prado är förbunden med och senare under det från den moderna revisionismen. Hela denna process för oss till ett andra moment, det av Partiets Rekonstituerande: detta är en kamp i syntes mot revisionismen, det är en period som från början av 1960-talet börjar att utvecklas än klarare och mer intensivt; denna process för till att baseras i Partiet förenas mot denna revisionistiska ledning, och, som sades

tidigare, till att utesluta den på den IV Konferensen i januari 64. Rekonstituerandeprocessen fortsätter utvecklas i Partiet fram till år 78-79, kring dessa år avslutas denna period och man går in i ett tredje moment, momentet av Ledandet av folkkriget vilket är det vi lever under nu.

Vilka lärdomar kan vi dra? Den första lärdomen, betydelsen av Partiets enhetsbas och dess relation till tvålinjerskampen; utan denna bas och dess tre element [1) marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, 2) programmet och 3) den allmänpolitiska linjen] finns inget stöd för den ideologisk-politiska uppbyggnaden av Partiet; men utan tvålinjerskamp finns ingen Partiets enhetsbas. Utan en fast och skarp tvålinjerskamp i Partiet kan man varken få fast grepp om ideologin, eller etablera programmet eller den allmänpolitiska linjen, och inte heller försvara dem, tillämpa dem och än mindre utveckla dem. Tvålinjerskampen är för oss grundläggande och har att göra med att uppfatta Partiet som en motsättning i enlighet med den allmängiltiga karaktären hos motsättningslagen. En andra lärdom, folkkrigets betydelse; ett Kommunistiskt Parti har som central uppgift erövrandet av Makten för klassen och folket; ett Parti som en gång konstituerats och betraktande de konkreta förhållandena måste kämpa för att förverkliga detta erövrande och kan göra det endast medelst folkkriget. Tredje viktig lärdom är härdandet av

en ledning, ledningen är nyckel; och, en ledning improviserar man inte fram, det kräver lång tid, hård strid, mödosam kamp för att härda en ledning, i synnerhet för att den ska vara en ledning av folkkriget. En fjärde lärdom som vi kan dra är nödvändigheten av att bygga upp erövringen av Makten, för liksom man gör folkkriget för att erövra Makten, måste man även bygga upp denna erövring av Makten; vad vill vi säga? Att man måste alstra organisationer överlägsna reaktionens. Vi tror att dessa är viktiga lärdomar. En sista är den proletära internationalismen, i att alltid utvecklas som del av det internationella proletariatet, alltid uppfatta revolutionen som del av världsrevolutionen, utveckla folkkriget - som partiparollen säger - tjänande världsrevolutionen; varför? Eftersom ett Kommunistiskt Parti när allt kommer omkring har ett oersättligt slutmål: kommunismen, och i den går vi alla in, som det har etablerats, eller så går ingen in i den. Vi tror att dessa är de mest framträdande lärdomar som vi kan framlägga.

Intervju med Ordförande Gonzalo, sidan 24:

EL DIARIO: *Ordförande, vilken betydelse har José Carlos Mariátegui för Perus Kommunistiska Parti?*

ORDFÖRANDE GONZALO: För PKP är Mariátegui dess grundare, han byggde upp Partiet på klara marxist-

leninistiska grunder, han försåg det följaktligen med en klar ideologisk ståndpunkt, för honom var marxismen-leninismen marxismen i hans epok, i hans moment; han försåg Partiet med en allmänpolitisk linje; Mariátegui, den störste marxist som Amerika frambringat till dags dato, lämnade oss sitt största verk i utformandet av Perus Kommunistiska Parti. Vi för-

står mycket väl vad förlusten av honom betydde för Partiet, men vi det bör stå mycket klart att han gav sitt eget liv för att förverkliga sitt stora verk; att grunda Partiet tog hans liv, det är det vi vill säga; men han hade inte tid för att ge Partiet fast form och utveckla Partiet - tänk på att han dog mindre än två år efter att ha konstituerat det - och ett Parti kräver tid för att ta fast form, utvecklas och för att kunna fullgöra sin historiska uppgift.

Vi skulle vilja precisera något, redan år 66 framlade vi att man aldrig fick överge Mariáteguis väg och att problemet var att återta hans väg och utveckla den, jag understryker, att utveckla den. Varför? För på världsnivå hade marxismen redan gått in i en ny

etapp, den av idag maoismen, och i vårt eget land hade i synnerhet byråkratkapitalismen utvecklats, detta vid sidan om proletariats outtröttliga kamp och det peruanska folkets som aldrig har upphört att kämpa; därför framlade vi att återta Mariátegui och utveckla honom. Vi har tjänat till att återupptäcka Mariátegui och hans giltighet vad gäller allmänna lagar för det är samma lagar bara

José Carlos Mariátegui som grundade PKP 1928.

specificerade i nya nationella och internationella omständigheter, såsom jag just sade; vi har tjänat till detta.

Vi skulle kunna säga många saker men det är, tror jag, bättre att framhäva några. År 75 publicerades "Återta Mariátegui och rekonstituera hans Parti"; i detta korta dokument visar vi, inför förnekandet från många som idag kallar sig mariateguister, att Mariátegui var "övertygad och bekännande" marxist-leninist som han själv rätt och riktigt sade; vi har framlagt de fem beståndsdelarna i hans allmänpolitiska linje. Vi har påvisat att man hos Mariátegui finner teser liknande Ordförande Maos, det räcker att påminna om frågor angående enhetsfronten eller det viktiga problemet om

våldet. Mariátegui säger "Makten erövrar med våldet och försvaras med diktaturen", "revolutionen är nuets blodiga del" och under loppet av många år av hans ärorika liv framhärdade han i att upprepa de revolutionära våldets och diktaturens roll; han sa även att hur stor majoritet man än kunde ha i parlamentet kunde det tjäna till att upplösa ett kabinett men aldrig borgarklassen, ytterst klart; likaledes måste vi framhäva eftersom det är nyckel i hans tänkande; Mariátegui var anti-revisionist.

Nåväl, vi har kämpat i syntes för att återta och utveckla Mariáteguis väg. Men tillåt mig säga något mer: det vore bra att fråga några som idag kallar sig mariateguister vad de ansåg om Mariátegui, de förnekade honom, klart och konkret; jag syftar på dem i dagens PUM, ja, på dessa som har kommit ur den så kallade "nya vänstern", som basunerade ut att Mariátegui var förlegad för han var något förgånget, så enkel var deras argumentation i väsen. Men än viktigare är: dessa och andra: är de verkligen mariateguister? låt oss ta Barrantes Lingán³, vad är han för mariateguist om han är det fullständiga förnekandet av de klara marxist-leninistiska teser som Mariátegui i sitt ögonblick med fasthet och beslutsamhet förfäktade? Mariategui var aldrig röstfiskare, han framlade att använda valen som propaganda- och agitationskampanj; det var revisionister som Acosta som 45 förfäktade att denna tes redan var för-

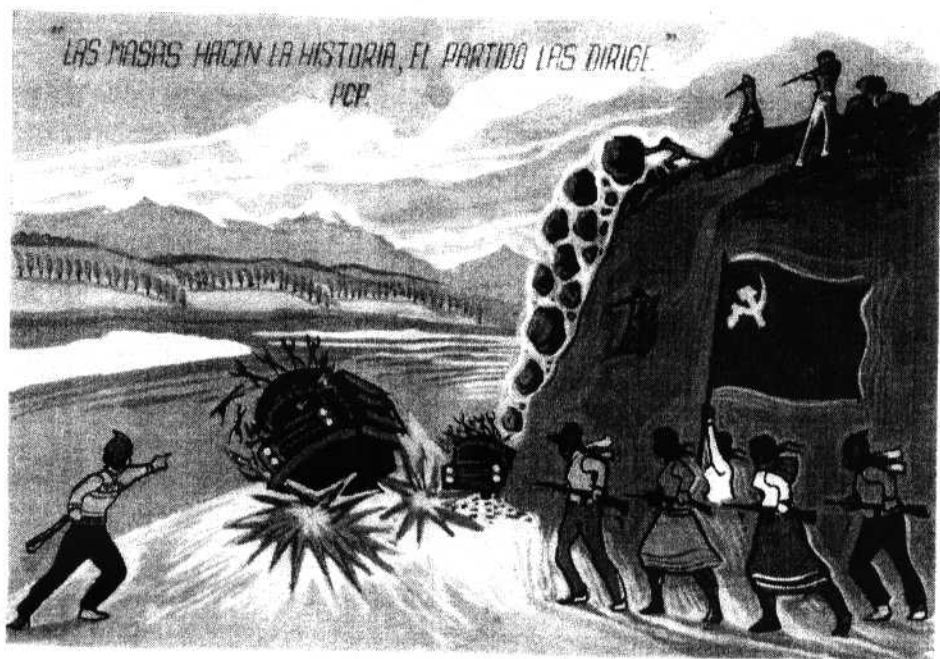
legad och att frågan gällde att vinna platser i parlamentet; och detta är det de falska mariateguisterna, listigt förhärdade anhängare av den parlamentariska kretinismen, gör idag.

Vi anser, i syntes, detta: Mariátegui är Partiets grundare, hans roll är definierad i historien, ingen kan någonsin förneka den och hans verk är oförgängligt; men det var en nödvändighet att fortsätta den, utveckla den just fortsättande längs hans väg; fortsättande en marxist-leninistisk grundare så som Mariátegui i vars tänkande det - jag upprepar - finns teser liknande Ordförande Maos, var, är logiskt att vara marxist-leninist-maoister som vi, medlemmarna av Perus Kommunistiska Parti, är. Vi anser att grundarens gestalt är ett storartat exempel och vi är i högsta grad stolta över att ha grundats av honom.

Intervju med Ordförande Gonzalo, sidan 28:

EL DIARIO: *Vi fortsätter med samma tema. Varför tillmäter PKP fraktionen, den fraktion som rekonstituerade Partiet, så stor betydelse?*

ORDFÖRANDE GONZALO: Detta är ett viktigt och utanför Partiets led föga känt tema. Låt oss börja med detta: Lenin framlade för oss problemet med fraktionen uppfattande dem som en samling av människor solitt förenade för att handla tillämplande principerna i deras renaste form, och att en frak-

Målning från Peru. Texten lyder: "Massorna skapar historien, Partiet leder dem."

tion öppet måste framlägga sina politiska ståndpunkter för att föra kampen och utveckla Partiet; det är denna leninistiska uppfattning som vi har tagit för att formera fraktionen. Fraktionen börjar ta form i början av 60-talet och detta är förbundet med kampen mellan marxism och revisionism på världsnivå som uppenbarligen återverkade i vårt land. Fraktionen börjar för sig framlägga problemet om hur man ska utveckla revolutionen i Peru och kommer att finna dessa frågor i Ordförande Mao Tsetungs verk som på den tiden började komma. Vilka frågor framlade vi för oss? Vi framlade att revolutionen i Peru krävde ett ideologisk och politisk välbefäst Parti, att bönderna var huvudkraften i vårt samhälle

liksom proletariatet var den ledande klassen och att den väg vi måste följa var från landsbygden till staden; så har vi utvecklat oss. Fraktionen har tjänat kampen mot del Prados revisionism och vi har varit en del av alla dem vilka förenade sig för att sopa Partiets ledrena och utesluta Del Prado-klicken.

Fraktionen fortsätter utveckla sig i en situation i vilken det i Partiet finns olika fraktioner, en fraktion med Paredes i spetsen och två andra fraktioner vilka agerade fördolt, ej tillämplande de leninistiska kriterierna för en fraktion utan agerade som ett parti inom ett annat, jag syftar på Patria Roja, med dess så kallade "Chinggang-grupp", och den självutnämnda "bolsjevikgruppen"; och vår fraktion

vars centrum var regionen Ayacucho. Fraktionen sammanträdde för att framlägga hur man - då man redan definierat linjen på den V konferensen år 65 - måste betrakta frågan om revolutionens tre instrument; detta kom att skärpa en intern och illa förd kamp, i avsaknad av tillräcklig sammanhållning exploderar Partiet. Så, först kom Patria Roja att åka ut; men de åkte ut uteslutna av Partiet för att de följde en högeropportunistisk linje, för att förneka Ordförande Mao Tsetung, för att förneka Mariátegui, för att förneka existensen av revolutionär situation i Peru. Tre fraktioner kvarstod.

Därefter, på den VI Konferensen år 69, antog man Partiets enhetsbas och Rekonstituerandet av Partiet, två problem som fraktionen hade framlagt, liksom den år 67 hade framlagt grundläggande frågor i ett möte med den dåvarande utökade politiska kommissionen; Paredes och hans grupp var varken eniga med Rekonstituerandet av Partiet eller med Partiets enhetsbas och gjorde upp en plan för att spränga Partiet eftersom de inte kunde kontrollera det, detta var deras illasinnade plan. Man förde en hård kamp mot denna högerlikvidationism; på detta sätt blir vi två fraktioner kvar: vår och den självutnämnda "bolsjevikgruppen", denna kommer att utveckla en vänsterlikvidationism, de framlade ståndpunkter sådana som att det fanns stabilitet och att det följaktligen inte

fanns revolutionär situation, att fascismen förstörde allt, att man inte kunde göra massarbete, att man måste formera partimedlemmar i seminarier, etcetera. Denna kamp förde till att fraktionen ensam påtog sig Partiets Rekonstituerande. Lenin säger att när man nått ett ögonblick måste en fraktion som är konsekvent rekonstruera Partiet; detta var den uppgift fraktionen åtog sig. Här är det på sin plats att fråga sig: varför åtog sig fraktionen Partiets Rekonstituerande, varför grundade man inte ett annat som var på modet och fortsätter vara det idag. Det första skälet, eftersom Partiet grundats 28 på klara marxist-leninistiska grunder och då hade stor erfarenhet, erfarenhet som består av positiva och negativa lärdomar, av båda; men det finns något mer, Lenin säger oss att när man är i ett Parti som avviker, som kommer ur kurs eller som faller raklångt ner i opportunism, har man förpliktelsen att kämpa för att återföra det till dess kurs och att inte göra det är ett politiskt brott. Så, fraktionen har den betydelsen att ha fullgjort denna roll, att ha tjänat till Partiets Rekonstituerande utifrån dess ideologisk-politiska uppbyggnad, baserande sig på maoismen, som vi då kallade maotsetungs tänkande och på etablerandet av en allmänpolitisk linje. Fraktionen har den stora meriten att ha rekonstituerat Partiet och då man hade det fanns redan instrumentet, den "hjälmmodige kämpan", det Kommunistiska Partiet av ny typ, marxist-leninist-maoistiskt, det organiserade po-

litiska avantgardet, och inte den "politisk-militära organisationen" som de felaktigt brukar säga, Partiet nödvändigt för att sätta i verket erövrandet av Makten med vapen i hand medelst folkkriget.

Intervju med Ordförande Gonzalo, sidan 30:

EL DIARIO: *Vilka förändringar har med folkkriget ägt rum i Partiet?*

ORDFÖRANDE GONZALO: Det första, det huvudsakliga, med arbetet före folkkriget som grundval har det tjänat oss i att vi har kommit att förstå maoismen som ny, tredje och högre etapp av marxismen; det har tjänat oss i att utveckla militariseringen av Partiet och dess koncentrisk uppbyggnad; folkkriget har tjänat till att härda en folks gerillaarmé för denna härdades, den bildades nyligen år 1983.

Folkets Gerillaarmé är viktig, den är huvudformen av organisation i överensstämmelse med att folkkriget är huvudformen av kamp; Folkets Gerillaarmé som vi har grundat, och den utvecklas kraftfullt, den är skapad i ljuset av Ordförande Mao Tsetungs teser och av en mycket viktig av Lenin om folkmilisen: han säger oss att armén kan usurperas och användas för att alstra en restauration, därför framlade han folkmilisen vilken måste åta sig arméns, polisens och administrationens funktioner, en stor tes som fastän han inte nådde att förverkliga

den på grund av historiska omständigheter så innebär det inte att den inte skulle vara viktig och giltig, och den är så giltig att Ordförande Mao själv ägnade sig mycket åt frågan om att utveckla folkmilisen. Då får vår armé dessa egenskaper, den är gjord hållande i åtanke dessa erfarenheter men den har sin säregenhet; vi har en utformning av tre styrkor: en huvudstyrka, en lokal styrka och en basstyrka, vi har inte en oberoende milis utan denna finns i arméns själva grund, den är skapad med detta kriterium; vi skulle även kunna säga att man inte skulle kunna göra Folkets Gerillaarmé på annat sätt under våra konkreta förhållanden, men i verkligheten var det principerna som vägledde oss. Denna armé har, trots dessa egenskaper, kunnat agera i varje situation och kan genomgå de justeringar och omorganisationer som kan vara nödvändiga.

En annan fråga härledd av folkkriget, det huvudsakliga det uppnått, är den Nya Makten. Frågan om den Nya Makten ser vi förbunden med frågan om fronten, baserande oss på det Ordförande Mao säger i sitt verk Om ny-demokrati; vi har vidare hållit i åtanke den långa och ruttna erfarenheten av frontism i Peru där man schackrat och fortsätter schackra med enhetsfronten, igår med den så kallade "Nationella Befrielsefronten" och idag huvudsakligen med den självutnämnda Förenade Vänstern och andra missfoster under formering såsom den omkacklade "Socialistisk Samman-

PKP:s ideologi är Marxismen-Leninismen-Maoismen, Gonzalos Tänkande.

strålning". Eller med andra ord, vi håller alltid principerna och de konkreta förhållandena i vår verklighet i åtanke; därför förstår vi inte varför man kallar oss dogmatiker, när allt kommer omkring, papper står ut med allt. Detta har lett oss till att formera den revolutionära Fronten för Folkets Försvar; här finns en annan sak: det var vi som skapade den första fronten för folkets försvar i Ayacucho, exempel som där efter, som heroisk skapelse, Patria

Roja tillägnade sig, deformerande den, för att göra sitt "FEDIP", till och med dess namn är felaktigt, för om det är en front för folkets försvar, hur ska den då inte försvara folkets intressen? Den Revolutionära Fronten för Folkets Försvar bygger vi endast upp på landsbygden och vi konkretiserar den som Makt, som folkkommitté och dessa folkkommittéer i ett område utgör en stödbas och summan av baserna är det som vi kallar Folkrepubliken av

Nydemokrati under formering. Problemet för städerna framlade vi medelst bildandet av den Revolutionära Rörelsen för Folkets försvar som även tjänar till att föra folkkriget i staden, till att samla styrkor, att undergräva den reaktionära ordningen och till att utveckla sammanfogandet av klasserna i funktion av det framtida upproret.

Andra förändringar har att göra med härdandet av partimedlemmarna; uppenbart härdar kriget på ett annat sätt, det stålsätter, det gör det möjligt för oss att djupare förkroppsliga ideologin, alstra mer järnhårda partimedlemmar med kriteriet att utmana döden eller med det att rycka segerns lagerkrans ur dödens grepp. Vi skulle även kunna säga att en annan förändring i Partiet, redan på ett annat plan och annan återverkan, bättre sagt, har att göra med världsrevolutionen; folkkriget har gjort det möjligt för Partiet att påtagligt visa hur vi genom att ta grepp om marxismen-leninismen-maoismen kan utveckla folkkriget utan att vara underkastade någon fältherrestav, någon supermakt eller någon som helst makt; till hur det är möjligt att genom att stödja oss på våra egna styrkor föra folkkriget framåt.

Allt detta har gett Partiet en prestige på internationell nivå som det aldrig tidigare har haft och det är inget högmodigt påstående, skrytsamheten är oss fjärran, det är ett enkelt faktum; och det gör det också möjligt för oss att som aldrig tidigare tjäna världsrevolutionens utveckling.

På detta sätt fullgör Partiet medelst folkkriget sin roll som Perus Kommunistiska Parti.

Intervju med Ordförande Gonzalo, sidan 35:

EL DIARIO: Vilken betydelse har hållandet av Perus Kommunistiska Partis I Kongress för Er och Ert Parti?

ORDFÖRANDE GONZALO: När vi kommer tillbaka till detta skulle vi vilja säga några saker. Vi upprepar att det är en segerns milstolpe; det är fullgörandet av en förpliktelse som fastlades även av grundaren själv. Vi har hållit Perus Kommunistiska Partis Första Kongress. Vad innebär detta? Vi återbekräftar att ingen av de 4 kongresser som fanns fram till 62, epok i vilken vi utvecklade oss inom dåtidens Parti, ingen av dem är marxistisk kongress, ingen av de har strikt hållit sig till proletarietets åskådning. Därför är vår Kongress marxistisk för att framhäva det jag just sade; men då vi utvecklar oss i det historiska moment vi befinner oss i, är Kongressen marxist-leninist-maoistisk, för maoismen är den tredje, nya och högre etappen, och den är, när allt kommer omkring, den huvudsakliga av dem tre. Men den är även gonzalos tänkande eftersom Kongressen stödjer sig på detta tänkande som har alstrats i processen av tillämpningen av den allmängiltiga sanningen, av marxismen-leninismen-maoismen, på vår verklighets konkreta situation.

PKP-affisch från 1983: "Leve den väpnade kampen!"

På grund av allt detta är det en "marxistisk Kongress, en marxist-leninist-maoistisk, gonzalos tänkande Kongress".

Denna Kongress har gjort det möjligt för oss att göra en utvärdering av hela den process som följts och att dra de positiva och negativa lärdomarna. Denna Kongress har gjort det möjligt för oss att stadfästa Partiets enhetsbas utformad med dess tre element: 1) ideologin, marxismen-

leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, 2) programmet och 3) den allmänpolitiska linjen, med dess centrum den militära linjen. Kongressen har även uppnått att lägga solida baser för erövrandet av Makten i perspektiv, jag upprepar i perspektiv.

Kongressen har vi kunnat genomföra endast mitt i folkkriget, och vi säger detta eftersom vi redan 1967 framlade för oss att genomföra den femte kongressen och 76 framladevi för oss att göra Rekonstituerandekongressen. Under flera år gjorde vi försök, likväl kunde vi inte förverkliga dem, varför? Det uttrycker det som man har sett i många partier att när de förbereder sig för att gå in i den väpnade kampen, att ta till vapen, trass-

lar de in sig i stora inre kamper som för till delningar, till sprängningar. Och så omintetgörs utvecklandet av erövrandet av Makten med vapen i hand. Detta ledde oss till att år 78 skjuta upp kongressen för att förverkliga den när vi befann oss i fullt folkkrig; vi förde ett rättframt och enkelt resonemang, varande i krig vem skulle motsätta sig folkkriget; en kongress och ett parti med vapen i hand, med ett kraftfullt folkkrig, hur skulle det kunna finna

sådana som motsatte sig att utveckla folkkriget, de kunde inte längre ge upphov till någon skada.

Kongressen har utvecklat andra situationer, har möjliggjort att djupare se och förstå folkkrigets process, och i synnerhet nödvändigheten av att bygga upp erövringen av Makten. Kongressen har även givit ett språng i kampen och detta är bra; och det är nödvändigt att säga det med klarhet, även om några vill missförstå det, men nåväl, vi är botade för dåliga tolkningar, för främmande och icke revolutionära element. På Kongressen har man definierat att tvålinjerskampen i Partiet ska utvecklas mot revisionismen som huvudfara.

Detta förtjänar en liten förklaring. I Partiet finns ingen högeropportunistisk linje; i dessa ögonblick finns endast attityder, idéer, kriterier och upp till isolerade högerståndpunkter. Men just genom att fördjupa problemet, har Kongressen dragit slutsatsen att att framlägga för oss att bekämpa revisionismen som huvudfara är det bästa sätt på vilket Partiet kan förbereda sig och förebygga och att det i det skulle kunna komma till uttryck en högeropportunistisk linje som skulle vara revisionistisk.

Ordförande Mao krävde att man alltid skulle oroa sig för revisionismen, för den är huvudfaran för revolutionen i världen. På detta sätt tar vi oss även an situationen utanför våra led, för varje uttryck som kan finnas i Partiet av attityder, idéer, krite-

rier och ståndpunkter av högersnitt har att göra med den ideologiska dynamiken; med återverkan av klasskampen, av den reaktionära Statens kampanjer, med själva handlandet från revisionismen i landet, med imperialismens kontrarevolutionära aktiviteter, i synnerhet med tävlan mellan de två supermakterna och revisionismens ondskefulla verk på världsnivå. På detta sätt vaccinerar Partiet oss, förbereder oss och vi höjer garden; och så, genom att tillämpa en fast och skarpsinnig tvålinjerskamp inom folkets barm, för jag upprepar att det inte finns högeropportunistisk linje, kan vi undvika att en revisionistisk linje skulle kunna komma fram. Det sagda kan feltolkas, men man måste säga saker rent ut och lära folket; Kongressen beväpnar oss och manar: Se upp för revisionismen! och Bekämpa den obevekligt! var den än framträder, genom att börja med att förebygga och bekämpa varje uttryck av denna som kan komma att finnas inom Partiet självt. Och så är vi bättre rustade för att bekämpa revisionismen utanför våra led och på världsnivå. Detta är en av Kongressens viktigaste punkter.

Kongressen har gett oss en stor enhällighet; ja enhällighet, för vi ansluter oss till det som Lenin krävde: ett Parti måste för att kunna möta komplicerade och svåra situationer, såsom de vi möter dagligen, än mer i avgörande ögonblick som de vi utvecklas i och kommer utvecklas i, ha enhällighet. Man måste föra kamp för

att ha en klar, definierad linje, och gemensam förståelse, för att ha järnlik enighet och utdela kraftfulla slag. Även detta har Kongressen gett oss, enhällighet, men uppnådd, jag insisterar, medelst tvålinjerskamp. Det är så vi handlar; och varför är det så? Jag upprepar än en gång, Partiet är en mot-sättning och motsättningen har två aspekter i kamp, så är det och ingen kan undfly detta.

Så idag är vårt Parti mer enat än någonsin, och mer enat på grund av de stora uppgifter som det har att ta sig an med fasthet och beständighet. På ett annat plan valde Kongressen, naturligtvis, en Centralkommitté, och eftersom det är den Första Kongressen har vi den Första Centralkommittén. Kongressen har gett oss allt detta, och slutligen, som vi alla väl vet, är detta ett partis högsta nivå, det som man har stadfäst här har bekräftas på den allra högsta organisatoriska nivån.

Idag gör allt oss starkare, mer enade, mer beslutna, mer resoluta; men det finns något som det är värt att framhäva på nytt: Kongressen är Partiets och krigets barn, utan folkkriget hade denna historiska uppgift som varit ouppfylld nästan 60 år sedan Partiets grundande 28, inte kunnat genomförts, men det viktiga ligger i att Kongressen stärker folkkrigets utveckling, det ger med ränta tillbaka till folkkriget det detta gjort för dess förverkligande. Folkkriget är nu starkare och kommer förstärkas mycket mer än igår.

På grund av allt detta är Kongressen för oss, medlemmar av Perus Kommunistiska Parti, en oförgånglig segermilstolpe och vi är säkra på att den kommer förbli inpräntad i vår partihistoria. Vi förväntar av den stora resultat som ska tjäna Perus proletariat och det peruanska folket, som ska tjäna det internationella proletariatet, de förtryckta nationerna och världens folk.

Intervju med Ordförande Gonzalo, sidan 38:

EL DIARIO: Många frågar sig och förstår inte varifrån PKP-medlemmens styrka och beslutsamhet härrör. Är det kanske dess solida ideologiska formering? Hur går denna process bland partimedlemmarna till?

ORDFÖRANDE GONZALO: Styrkan hos medlemmarna av Partiet grundar sig verkligen på den ideologiska och politiska formeringen; den stödjer sig på att partimedlemmarna omfattar proletariatets ideologi och dess specificering, marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, programmet och den allmänpolitiska linjen och dess centrum den militära linjen. Utifrån detta utvecklas partimedlemmarnas styrka. En fråga som sysselsatte oss mycket för inledandet av folkkriget var partimedlemmarna; vid förberedandet av folkkriget framlade vi hur ställa och vi satte för oss höga krav: att bryta med det gamla samhället, absolut och fullständig hängivenhet till revolutio-

nen, och att ge vårt liv; det är mycket talande att påminna om Centralkommitténs Plenarsammanträde år 80 och den militära skolan, vid slutet av dessa händelser avgav alla partimedlemmar ett löfte, vi påtog oss alla att vara inledarna av folkkriget; det var ett högtidligt löfte som senare hela Partiet avgav.

Hur äger denna process rum? Första delen av hur var och en av de framtida partimedlemmarna härdas, innan de blir det, i klasskampen; alla deltar i klasskampen, gör framsteg, arbetar närmare oss, fram till den kommer till det ögonblick då man individuellt tar det stora beslutet att, be om att inträde i Partiet, detta analyserar hans förutsättningar, hans meriter, även hans begränsningar för sådana har vi alla, och beviljar honom medlemskapet om han förtjänar det. I Partiet börjar den systematiska ideologiska formeringen; det är den som gör kommunister av oss. De senaste årens omständigheter har som karakteristiskt drag att partimedlemmarna stålsatts i kriget; och än mer, de som inträder gör det i ett Parti som leder kriget, således, om de inträder är det för att utvecklas som kommunister först och huvudsakligen, som kombattanter i Folkets Gerillaarmé och som administratörer i det fall att det är på sin plats på nivåerna i den Nya Staten som vi organiserar.

Så folkkriget är ett annat element av stor betydelse som bidrar till härdandet av parti-

medlemmarna. Syntetiserande är det, även om vi utgår från det ideologisk-politiska, kriget självt som härdar partimedlemmen, i denna glödande härd, formges vi enligt Partiet; och så gör vi alla framsteg och tjänar. Likväl, har vi alltid en motsättning mellan den revolutionära linjen som dominerar i vårt huvud och den motsatta linjen, de två finns för det finns ingen hundra procentig kommunist; och i vårt sinne förs tvålinjerskamp och denna kamp är nyckel även för härdandet av partimedlemmarna, siktande på att den röda linjen alltid ska dominera hos oss. Detta är det vi söker.

Så härdas partimedlemmarna; och fakta visar den grad av revolutionär heroism som partimedlemmarna är förmögna att nå, liksom andra barn av folket.

Intervju med Ordförande Gonzalo, sidan 41:

EL DIARIO: Ordförande, hur kan PKP materiellt underhålla den gigantiska partiapparaten, inklusive Folkets Gerillaarmé.

ORDFÖRANDE GONZALO: Jag tror att detta förtjänar några preciseringar. Om Partiet, lärde Ordförande Mao oss, såsom Marx, Lenin och de stora marxisterna alltid lärt, att partiet inte är ett massparti, att partiet har masskaraktär; masskaraktär i det att det, partiet varande en utvald organisation, ett urval av de bästa, av de som

prövats, av dem som är av det rätta virket, som Stalin sa, varande få till antalet i förhållande till den oerhörda massan, partiet försvarar proletariats intressen, åtar sig proletariats klassintresse i det att det åtar sig proletariats frigörelse vilken endast kan komma med kommunismen. Men emedan andra klasser som utgör folket deltar i revolutionen, försvarar partiet även deras intressen i samklang med att proletariatet endast kan frigöra sig självt genom att frigöra alla övriga förtryckta, på annat sätt kan det inte frigöra sig.

På grund av detta har partiet masskaraktär men det är inte ett massparti; masspartiet som man pratar så mycket om idag är inget annat än ett uttryck, återigen, för ruttna revisionistiska ståndpunkter; dessa är partier av anhängare, av funktionärer, dessa organisatoriska maskiner. Vårt Parti är ett parti av partimedlemmar, av ledare, en krigsmaskin så som Lenin själv krävde. Väl, jag tror att vi som förstärkning av detta kan tänka på hur många bolsjevikerna det fanns när Oktoberrevolutionen segrade: 80000 i ett land med 150 miljoner invånare.

Partiet är ett system av organisationer och uppenbart har det behov. Bildandet av en armé som är numeriskt mycket större, mer omfattande, har också behov. Hur man ska lösa problemet har även marxismen och speciellt Ordförande Mao lärt oss. Kinas Kommunistiska Parti drog på Ordförande Maos Tsetungs instruktion

slutsatsen att det ekonomiska stöd som man gav partierna var nedbrytande och att det var ett revisionistiskt kriterium för ett parti måste stödja sig på sina egna styrkor; detta är det vi har följt: att stödja oss på våra egna krafter. Att stödja oss på våra egna lösa det genom att stödja oss på massorna; det är vårt folks massor, det är proletariatet, vår klass, för den är vår klass, det är den vi är skyldiga, denna tjänar vi, det är våra bönder huvudsakligen fattigbönderna, det är intelligentsian, småbourgeoisien, de avancerade, revolutionärerna, de som önskar den radikala omvandlingen, revolutionen med ett ord, de understödjer Partiet, huvudsakligen bönderna och proletariatet, det är de som understödjer. Och om vi går än längre, bönderna huvudsakligen fattigbönderna är de som tar en brödkant ur munnen för att ge oss, som ger oss en bit av sin filt till oss, som ger oss en liten plats i sin hydda, detta är det vi stödjer oss på, stödjer oss och ger oss till och med sitt eget blod, liksom även proletariatet gör det, liksom även de intellektuella ger det; det är så som vi utvecklas. Vi baserar oss på detta.

Detta problem för oss till de följande frågorna. Att utgå från denna grund gör det möjligt för oss att ha oberoende, att inte vara beroende av någons fältherrestav för i den internationella kommunismen vände man sig vid fältherrestav, Chrusjtjov var en fältherrestavens mästare, liksom Gorbatsjov är idag eller som Teng är det, denne illasinnade typ; oberoende efter-

som varje Kommunistiskt Parti självt måste bestämma eftersom det är ansvarigt för sin revolution, vilket inte innebär att avskilja sig från världsrevolutionen utan just för att tjäna den. Detta gör självbestämmande möjligt för oss, att själva fatta våra beslut. Ordförande Mao sade såhär: man gav oss många råd, en del goda, en del dåliga, de goda accepterade vi och de dåliga avvisade vi; men om vi hade accepterat någon felaktig princip skulle ansvaret inte ha legat på dem som gav det utan på oss själva. Varför? Eftersom vi har självbestämmande, detta hör samman med oberoendet och detta för oss till självförsörjningen, till att stödja sig på våra egna krafter.

Innebär detta, att vi inte erkänner den proletära internationalismen? Nej, tvärtom, vi är brinnande och konsekventa utövare av den proletära internationalismen; och, vi är övertygade om att det stöd det internationella proletariatet, de förtryckta nationerna, världens folk, själva partierna eller organisationerna som förblir trogna mot marxismen oavsett vilken deras utvecklingsnivå är, bjuder oss, och vi erkänner att det främsta som de ger oss, deras främsta stöd, är deras egen kamp; den propaganda eller de firanden de gör är ett stöd som vinner allmän opinion och så kommer den proletära internationalismen till uttryck; det finns även i de råd de ger oss, i de åsikter de uttrycker men, jag insisterar, det är vi som är de som måste bestämma

om vi ska acceptera dem eller inte, om de är riktig är de välkomna, naturligtvis, för mellan partier är vi förpliktade att hjälpa varandra mer i dessa svåra och komplexa tider.

För att upprepa, hela den kamp som förs av proletariatet, de förtryckta nationerna, världens folk, de organisationer och partier som står fast vid och är trogna marxismen, hela denna kamp är det främsta stora konkreta stödet av proletär internationalism. Likväl, är det mest storartade stöd som vi har den oförgångliga marxismen-leninismen-maoismen, det internationella proletariats ideologi, som har frambringats av arbetarklassen genom långa årtionden och tusentals strider över hela världen; detta är den största hjälp vi får för den är ljuset, utan detta ljus skulle våra ögon inte se någonting, men med detta ljus kan våra ögon se och våra händer handla. Så ser vi detta problem och så skrider vi framåt.

Noter

¹ Av spanskans Movimiento Popular Perú.

² Efter den revisionistiske ledaren för USA:s KP, Earl Browder.

³ Ledare för den Förenade Vänstern, APRA-man och en förhårdad fiende till PKP och folkets revolutionära kamp.

DOKUMENT FRÅN PERUS KOMMUNISTISKA PARTI

Med anledning av 70-årsdagen av Perus Kommunistiska Partis grundande, har Folkrörelsen Peru (MPP) publicerat den svenska översättningen av dokumentet "Om Partiets Uppbyggnad" från 1992. Dokumentet tar bl.a. upp viktiga punkter som hur man bygger upp ett Kommunistiskt Parti, ett parti av ny typ, genom att utgå från Marx', Lenins och Ordförande Maos teser. Vänkskapsföreningen Sverige - det Nya Peru har nu glädjen att kunna distribuera detta.

Dokumentet, som är på 30 sidor och i A5-format, kostar 20 kronor. Snart kommer vi även att kunna sälja PKP:s "Grundläggande Dokument" på svenska, vilket just nu håller på att tryckas.

OM
PARTIETS
UPPBYGGNAD

CENTRALKOMITÉN
PERUS KOMMUNISTISKA PARTI
1992

OBS! Se baksidan av detta nummer för en prislista och information om hur du kan köpa böcker och dokument av oss.

Texten lyder: Försvara Ordförande Gonzalos liv! PKP.

DOKUMENT FRÅN PERUS KOMMUNISTISKA PARTI

I Informationsbulletinen det Nya Peru har vi ofta haft glädjen att kunna publicera dokument från Perus Kommunistiska Parti. Att läsa dokument från PKP är det bästa sättet att få veta mer om hur läget verkligen är i Peru. I detta nummer publiceras, för första gången på svenska, två dokument, dels "Politisk rapport" från maj 1996, dels "Not om den politiska situationen" från juni 1997.

Perus Kommunistiska Partis Centralkommitté behandlar i "Politisk rapport" dels det internationella läget, med imperialismens kris, dels läget i Peru - å ena sidan den djupa krisen på alla områden för den gamla peruanska staten, å andra sidan folkkrigets utveckling på olika områden.

I "Not om den politiska situationen" tar PKP, liksom i de dokument vi publicerade i nummer 6 av Informationsbulletinen det Nya Peru, upp hur man ska se på den nuvarande fascistiska regimen i Peru, och förklarar också frågor rörande konflikterna inom storbourgeoisien, och hur det peruanska folket inte kommer sätta sitt hopp till den ena eller andra fraktionen av storbourgeoisien, utan ansluter sig till kampen för folkets diktatur och nydemokratien, som skapas genom folkkriget under ledning av PKP.

Dessa båda dokument har vi erhållit från Folkrörelsen Peru, som publicerat dem i utlandet, och vi är alltså mycket glada över att här kunna publicera dem på svenska. Ansvar för eventuella brister i översättningen ligger på oss. Vi uppmanar alla våra läsare att studera dessa viktiga dokument! - Redaktionen.

POLITISK RAPPORT

Den nuvarande situationen i världen fortsätter, i det reaktionära lägret, att markeras av de illdåd som imperialismen, huvudsakligen yankee-imperialismen, begår bakom skallrande om falsk fred sträcker den ut tentakler, och intervenerar väpnad på ett oförskämt och dominerande sätt i direkt form eller i sammansvärjning med andra (FN:s "FREDSTYRKA") då det passar deras intressen. Den internationella gendarmen, yankee-imperialismen, gör detta med vapen i hand i Haiti eller Jugoslavien, eller via diplomatiska fördrag som i Mellanöstern. Andra gör det i enlighet med sina intressen och förutsättningar, exempel: Ryssland i Tjetjenien osv.

Ödet för den yankee-imperialistiska supermakten och andra, är historiskt och politiskt definierat, inget räddar dess totala sammanfall och undergång, den fortsätter i nedgång och börjar därför åter upphöja efterblivna fanor hämtade ur böcker från 1700-talet för att försöka vidmakthålla en ohållbar situation, de har ingenting nytt, de kompletterar genom att bilda handelsblock vilka innebär kamp för att utöka marknader och detta förde och kommer att föra till nya krig.

Samtidigt fortsätter den revolutionära kullen, trots det imperialisterna och alla reaktionärerna fortsätter säga, att ännu mer vara huvudtendensen. Kamper av alla slag utvecklas på olika platser, perspektivet är dessas större ökning. Vad gäller massorna i världen ropar de på revolution, och de behöver Kommunistiska Partier, som med maoismen som befäl och utkämpande Folkkrig, skall stå i spetsen för dem, i det stora heroiska och omvandlande hjältedådet för kommunismens seger på hela jordens yta.

Nationell Politisk Situation

Trots demagogi, osanning, bedrägeri, lögnhistoria, är det verkliga och objektiva att byråkratkapitalismen inte har någon utväg. Den faller och

kan inte komma på fötter igen. Så erkänner de inom ekonomin att "det officiellt återigen finns problem", enligt deras egna siffror för ökningen för första kvartalet 1996, börjar inflationen åter visa sig och arbetslösheten slår alla rekord, med vilket det som sagts av Ordförande Gonzalo och Partiet, att deras ekonomiska kriser skärps i den andra halvan av varje årtionde och att de varje gång sjunker ner allt mer (*), bekräftas. Och perspektivet? Enligt flera erkända ekonomer, "är detta år hårt och kanske nästa också". Denna regering sa liksom de tidigare: "offra sig för en bättre morgondag" men den bättre morgondagen kommer aldrig och det nuvarande årtiondet blir allt värre.

Under det att den sittande regeringen politiskt går från en kris till en annan, förgäves försökande att dölja sin fascistiska, folkmördande och landsutförsäljande natur allt mer avslöjande det var som fräter sönder dem ända in i märgen, som knarkhandeln som komprometterar ända upp bland de högsta hierarkerna i deras reaktionära väpnade styrkor.

Å andra sidan ju mer de kacklar om pacificering "desto mer exploderar de väpnade aktionerna i deras ansikten och händer".

Den demokratiska vägen, folkets väg, idag övervinnande den svåra och komplexa kröken medelst reaktiveringen av den revolutionära situationen förenad med Partiets Nya Militära Plan, proletariats och folkets olika sektors kamp flammande upp på nytt, vilket gynnar Folkkrigets utveckling. Vårt folk varken behöver eller vill ha brödkanter administrerade av folkmördande horder i kampanjen "Civilhandling" vars syfte är att manipulera massorna utnyttjande den hunger och misär den gamla staten underkastar dem, vårt folk behöver ett nytt samhälle i vilket det med sina egna händer och sin ansträngning värdigt kommer att tillfredsställa sina behov.

Om Camisea-projektet. Det måste stå mycket klart att det på intet sätt kan vara en historisk händelse som fascisterna, landsutförsäljarna, säger, när de skriver under ett kontrakt som än en gång överlämnar vår naturrikedom till ett imperialistiskt konsortiums glupskhet i 40 år, för

att de sedan skall ta den bättre delen och som alltid lämna kvar smulorna till oss.

Om tillämpningen av den Nya Planen "Övervinn kröken, utvecklande Folkkriget!". I allmänhet håller vårt Parti lett av Centralkommittén och väglett av Marxismen-Leninismen-Maoismen, Gonzalos Tänkande under hård kamp på att med framgång fullgöra tillämpningen av den Nya Planen Övervinn kröken, utvecklande Folkkriget! Mitt i "inringnings- och undertryckelse"-fälttåg och motfälttåg bekämpande det så kallade "Lågintensitetskriget".

I synnerhet i den Huvudsakliga Regionalkommittén, ger tillämpningen av den första delen av planen för militära operationen oss ett mycket positivt resultat på grund av återverkan och de perspektiv som öppnar sig och de är mycket goda.

Vi måste hålla de framsteg som uppnåts i våra militära operationer i åtanke. Det är även nödvändigt att övervinna fel och begränsningar såsom underskattandet eller överskattandet av fienden, se målsättningar och tillämpa dem så som det motsvarar det Stora strategiska konceptet, inte underskatta fienden taktiskt, inte ens mesnadas³ för att kunna förstöra dem del för del.

....

Om de tre instrumenten. Vi måste alltid framhäva Partiets ledande roll, aldrig glömma att utan proletariatets ideologiska och politiska ledning medelst Partiet, kommer varken bönderna, eller folket, att kunna avancera eller uppnå segen. Ordförande Gonzalo lärde oss att härda oss som bönder med proletärt huvud. Nödvändigheten av möten på olika nivåer och i synnerhet av Ledning, för denna är nyckel.

Tvålinjerskamp. Vi fortsätter bekämpa den revisionistiska och kapitulationistiska Högeropportunistiska Linjen och gör det ända till

den fullkomliga och fullständiga bortsopandet av den ur våra led.

I massarbetet. Vi avancerar steg för steg i att mobilisera och vinna massorna men, det är bara början på en krävande uppgift. Massornas hållning är positiv. Vi måste i allt hålla mycket noga i minnet, att reaktionen har parollen att isolera oss från dem och de använder alla medel för detta, från att luras till repressionen över utpressning och manipulerandet med deras behov. Därför är och kommer kampen att vara hård. Våra tidigare begångna fel har gjort stor skada och har använts av reaktionen. Därav kravet på att inte i något ögonblick påverka folkets intressen och att varje aktion har klar och definierad politisk innebörd. Massorna gör historien.

Folkets Befrielsearmé Vi avancerar i att höja dess stridslust. 3 uppgifter: strida, mobilisera, producera. "Mindre men bättre trupper och en enklare administration".

.....

Front - Ny Stat. Vi avancerar i att bättre välja ut revolutionens måltavlor och vinna de folkliga massorna skapande förutsättningar för deras inkorporering i Enhetsfronten. Håll i åtanke skillnaden mellan klasserna som bildar Fronten och revolutionens måltavlor. Frågan om jorden, massornas problem.

Folkkommittéerna vidmakthålls mitt i stormar och gående genom ett hårt stålsättande, framsteg i säkerheten och produktionen.

Kampanj för produktionen utgående från dess planering. Gör oss oövervinnliga i det ideologiska och materiella. Hälsa. Rekreation.

Maj, 1996

**CENTRAKKOMMITTÉN
PERUS KOMMUNISTISKA PARTI**

DOKUMENT FRÅN PERUS KOMMUNISTISKA PARTI

Not: Ta som referens för denna punkt (*) Intervju med Ordförande Gonzalo. Sid. 61:

"Utväg? Vi anser att de inte har någon utväg. Vår tolkning av det samtida peruanska samhällets process framlägger att byråkratkapitalismen från och med 1980 har gått in i sin förstörelse och som följd störta hela systemet och de har ingen utväg. Och om vi ser sakerna, finns det en allvarlig kris men två årtionden, 80-talet och 90-talet, har lagts samman, båda kritiska, de har ingen som helst utväg."

Noter

¹ Se *det Nya Peru* nr. 6, sidan 61. -övers.

² Se *det Nya Peru* nr 2, sidan 38. -övers.

Erövra makten i hela landet! PKP-affisch från 1990 för att fira 10-årsjubileet av folkkrigets inledande.

DOKUMENT FRÅN PERUS KOMMUNISTISKA PARTI

Proletärer i alla länder, förena er!

NOT OM DEN POLITISKA SITUATIONEN

Reaktionen fortsätter förvärrandet av sina problem och tvister. Fascismen står inte i motsättning till den presidentiella absolutismen. Det den byråkratiska bourgeoisins fraktion och några sektioner av den comprador bourgeoisien idag förfäktar är det enkla steget från fascismen till den borgerliga demokratin liksom tidigare.

De säger att Hermozas och Fujimoris regim är en "diktatur" men vi, vet även att den borgerliga demokratin är en form av diktatur; för det som här i den peruanska Staten existerar sedan slutet av seklet, är en jordägar-byråkratdiktatur, som uttrycker sig; i den fascistiska regeringsformen eller den borgerliga demokratins regeringsform (inklusive mellanformer).

Man måste förbereda folket eftersom reaktionen önskar använda det enligt respektive fraktions intressen. Folket behöver varken fascism eller borgerlig demokrati. Folket behöver en **Ny-Demokrati**, uttryck för Folkdiktaturen och detta kräver att den Gamla Staten förstörs.

Å andra sidan tar Hermozas och Fujimoris fascistiska klick de gränsproblem som lagts fram av Ecuador som förevändning för att försöka

återta positioner, beskyllande sina motståndare för att vara anti-patrioter; när allt kommer omkring, har det aldrig varit de väpnade styrkorna, utan folket som alltid försvarat gränserna. Än värre om vi känner till den folkmördande och landsutförsäljande karaktären hos den nuvarande klicken, då de skickar tillbaka de ecuadorianska krigsfångarna, nästan till och med med militära utmärkelser; medan de förföljer, torterar och mördar folkets söner och döttrar, inklusive medlemmar av deras egen armé såsom är fallet med den här agenten från SIE (Arméns Säkerhetstjänst) som blev styckad, och med en annan som torterades så hon blev invalid.

Man måste fortsätta demaskera Hermozas och Fujimoris demagogiska schackrande när de delar ut brödkanter till folket; under förevändningen att "bekämpa fattigdomen", i grunden siktande på att kväva folkprotesten och vinna röster för återvalet av "Marionetten". Allt inom yankee-strategin för det så kallade "lågintensitetskriget" (det halvt vansinniga motorvägsbyggandet är inom denna plan).

Så medan inom reaktionen dess problem och tvister förvärras, avancerar inom folkets barm den revolutionära situationen, det har skett viktiga mobiliseringar av massorna i Lima och andra städer i landet mot den fascistiska, folkmördande och landsutförsäljande regeringen. Men här måste vi differentiera och se att det huvudsakliga och viktigaste är utvecklingen av oppositionen mot, förkastandet och fördömandet av den fascistiska regimen som Hermoza står i spetsen för, en opposition som fortsätter öka allt mer.

Detta är en aspekt medan den andra är den byråkratiska bourgeoisins ansträngningar, och andras som önskar kanalisera denna folkprotest för att få folket att följa dem i svansen.

Vi måste demaskera såväl den sittande fascistiska regimen, som är huvudfienden. Likaledes med de opportunisterna som vill schackra med de folkliga kamperna, inte följa någon av storbourgeoisins fraktioner i svan-

sen, utan utveckla vår egen väg, den demokratiska vägen, folkets väg, med Folkkriget som huvudform av kamp koordinerande det med de andra kampformerna som folkmassorna utvecklar.

Folkkriget fortsätter sin utveckling. Offensiven i maj var mycket hårtslående på landsbygden och i staden, framhäv Ayacucho.

Juni, 1997

CENTRALKOMMITTEN
PERUS KOMMUNISTISKA PARTI

PKP-affisch: "Det är rätt att göra uppror. Folkrepublik av ny demokrati. Folkkommittéer."

VfSNP har ett antal PKP - dokument och marxistiska klassiker till försäljning. För att kontakta oss, se nedan.

PKP – DOKUMENT:

- ISUPERAR EL RECODO, DESARROLLANDO LA GUERRA POPULAR!.....10:-
- UNIR AL PUEBLO CONTRA LA DICTADURA FASCISTA, GENOCIDA Y VENDEPATRIA, DESARROLLANDO MÁS LA GUERRA POPULAR.....5:-
- OVERVINN KRÖKEN, UTVECKLANDE FOLKKRIGET!.....10:-
- OM PARTIETS UPPBYGGNAD.....20:-

MARXISTISKA KLASSIKER:

K. Marx/F. Engels	Det Kommunistiska Manifestet.....	30:-
K. Marx	Kritik av Gothaprogrammet.....	40:-
K. Marx	Lön, pris och profit.....	30:-
F. Engels	Den tyska tsarismens utrikespolitik.....	30:-
V. I. Lenin	Imperialismen och socialismens splittring.....	20:-
V. I. Lenin	Om demokrati och diktatur, Om Staten.....	20:-
V. I. Lenin	Radikalismen kommunismens barnsjukdom.....	40:-
V. I. Lenin	Revolutionens lära, Ett av revolutionens grundproblem.....	20:-
V. I. Lenin	Om partiorganisationen och partiiliteraturen.....	15:-
J. Stalin	Om den dialektiska och historiska materialismen.....	30:-
J. Stalin	Om leninismens grunder.....	40:-
J. Stalin	Mot vulgariseringen av parollen om självkritik.....	10:-
J. Stalin	Marxismen och språkvetenskapens frågor.....	20:-
Mao Tsetung	Fyra filosofiska uppsatser.....	40:-
Mao Tsetung	Skritter i urval.....	70:-
Mao Tsetung	Tjåna folket, Till minnet av Norman Bethune.....	5:-
Mao Tsetung	Bekämpa bakdyrkan.....	10:-
Mao Tsetung	Om arbetsmetoder.....	10:-
Mao Tsetung	Föreläsning i ett forum för konst och litteratur.....	20:-
KKP	Den stora polemiken.....	100:-

VfSNP LOKALAVD. LUND - 070/4620778

VfSNP LOKALAVD. MALMÖ - 070/4620778

VfSNP LOKALAVD. STOCKHOLM - 070/9260778

vfsnp@hotmail.com

VfSNP, BOX 67, 212 12 MALMÖ